

Göteborgs universitet
Institutionen för journalistik och masskommunikation (JMG)
Medie- och kommunikationsvetenskap

SVENSKA RIDSPORT
FÖRBUNDET

Manlig elit och "osynliga" tjejer

En studie över ridsportbevakningen i svensk dagspress

Josefin Eriksson, Tova Norblad
Examensarbete i Medie- och kommunikationsvetenskap
Höstterminen 2008
Handledare: Monica Löfgren-Nilsson

Abstract

Titel: Manlig elit och "osynliga" tjejer. En studie över ridsportbevakningen i svensk dagspress.

Författare: Josefin Eriksson och Tova Norblad

Uppdragsgivare: Svenska Ridsportförbundet

Kurs: Examensarbete i Medie- och kommunikationsvetenskap vid institutionen för journalistik och masskommunikation, Göteborgs universitet.

Termin: Höstterminen 2008

Handledare: Monica Löfgren-Nilsson

Sidantal: 51, inklusive bilagor

Syfte: Syftet med undersökningen är att ur ett genusperspektiv studera bevakningen av ridsport i svensk dagspress

Metod: Kvantitativ innehållsanalys

Material: Sportsidor och sportbilagor i Dagens Nyheter, Göteborgs-Posten, Sydsvenska Dagbladet, Norrköpings Tidningar, Västerbottens-Kuriren och Aftonbladet under året 2007

Huvudresultat: Våra resultat visar att ridsporten, sett till antal utövare, får ytterst lite utrymme i svensk dagspress. Ridsport förekommer sällan på tidningarnas framsidor och endast 1,1 procent av våra undersökta tidningars sportsidor innehåller ridsport. Den vanligaste förekommande artikeln i tidningarna är en notis som storleksmässigt är mindre än en fjärdedels sida och som innehållsmässigt rapporterar om tävlingsresultat från elitnivå. Majoriteten av artiklarna har en vuxen kvinna som huvudaktör i både text och bild – men i jämförelse med siffror från Svenska Ridsportförbundet presenteras en något "skev" bild när det gäller könsfördelningen i sporten. Fler män figurerar i artiklarna, än den andel män som är engagerade i ridsporten i verkligheten. Trots att sportredaktionerna till största delen består av män är det lika många kvinnliga som manliga journalister som skriver om ridsport. Ridsportartiklarna är dessutom ofta skrivna av en och samma journalist på respektive tidning.

Executive summary

We have conducted this thesis for the Swedish Equestrian Federation's journal for members called Häst & Ryttare (Horse & Rider). The purpose of the thesis has been, that from a gender perspective, study the coverage of equestrian sports in the Swedish daily newspapers. The newspapers we have studied are Dagens Nyheter, Göteborgs-Posten, Sydsvenska Dagbladet, Norrköpings Tidningar, Västerbottens-Kuriren and Aftonbladet.

Our thesis is based on two main issues. The first issue concerns with how much attention equestrian sports may get in the newspapers. The second issue concerns what gender logic that emerges in the reporting of the equestrian sports. Gender logic includes two sub issues dealing with what the gender labeling of equestrian sports has been in the newspapers, and the perspective about sport and sports emerging from the newspapers reporting. In order to answer the purpose of the thesis and the underlying questions, we used a quantitative content analysis method for our investigation. With the quantitative method we have been able to obtain representative data on how much space equestrian sports have in the investigated newspapers. Gender theory has been the starting point for our thesis and with the starting point in this theory, we discuss the presentation of equestrian sports in Swedish newspapers.

Our main result shows equestrian sports - in terms of number of practitioners and active riders - gets very little space in Swedish newspapers. Equestrian sports are rare on the newspaper covers, and only 1.1 percent of our surveyed newspapers sports pages contained equestrian sports. Norrköpings Tidningar, Göteborgs-Posten and Sydsvenska Dagbladet contains a slightly higher proportion equestrian sport. Dagens Nyheter, Västerbottens-Kuriren and Aftonbladet contains a slightly smaller proportion of equestrian sports. The most common article in the newspapers is a notice, which in size is less than a quarter of a page and the content of which often was to report on results from the elite level. The majority of articles have had an adult woman as a head editor in both text and image - but in comparison to figures from the Equestrian Federation a somewhat "distorted" image in terms of gender balance in the sport is presented. More men appear in the articles than the proportion of men who are involved in equestrian sports in reality. Although sports editorial for the most part of consist of men there are as many women, writing about equestrian sports, as there are men. Articles of equestrian nature are usually written by one and the same journalist through out a newspaper. For more accurate figures we refer to the results section of our thesis.

Innehållsförteckning

1 INLEDNING	1
1:1 SVENSKA RIDSPORTFÖRBUNDET	1
1:2 UPPDRAGET FRÅN HÄST & RYTTARE	2
2 PERSPEKTIV PÅ GENUS, SPORT OCH JOURNALISTIK	4
2:1 GENUS – ETT ISÄRHÅLLANDE AV ”MANLIGT” OCH ”KVINNligt”	4
2:2 ISÄRHÅLLANDET INOM JOURNALISTIKEN	5
2:3 ISÄRHÅLLANDET INOM IDROTT OCH SPORT	6
2:4 RIDSPORTEN – EN TYPISK ”TJEJSport”	7
2:5 SPORTEN I SPORTJOURNALISTIKEN – MÄNNENS SPORT	8
2:6 SAMMANFATTNING	10
3 SYFTE OCH FRÅGESTÄLLNINGAR	12
4 METOD	13
4:1 DEN KVANTITATIVA INNEHÅLLSANALYSEN	13
4:2 URVAL AV TIDNINGAR	13
4:3 URVAL AV ARTIKLAR	14
4:4 UTFORMNING AV KODSCHEMA	14
<i>Identifierings- och utrymmesvariabler</i>	15
<i>Uppmärksamhetsvariabler</i>	15
<i>Innehållsliga variabler</i>	15
4:5 KODNING	16
4:6 VALIDITET OCH RELIABILITET	17
5 RESULTAT	18
5:1 HUR STOR UPPMÄRKSAMHET FÅR RIDSPORTEN?	18
<i>Sammanfattning</i>	22
5:2 VILKEN KÖNSMÄRKNING GES RIDSPORTEN?	24
<i>Sammanfattning</i>	26
5:3 VILKA FÖRESTÄLLNINGAR OM IDROTT OCH SPORT FRAMTRÄDER I RAPPORTERINGEN?	28
<i>Sammanfattning</i>	33
5:4 VILKEN GENUSLOGIK FRAMTRÄDER I RAPPORTERINGEN AV RIDSPORT? – EN SAMMANFATTANDE DISKUSSION	34
6 SLUTSATSER	38
REFERENSER	39
LITTERATUR	39
WEBBEN	40
MAILKONTAKT	40
KODSCHEMA	41
KODNINGSDATUM	45
TABELLBILAGA	46

Tabellförteckning

Tabell 1. Specialidrottsförbund där antalet aktiva kvinnor dominerar, andelen kvinnor och andelen män (procent)	8
Tabell 2. Antal undersökta tidningar och sportsidor samt antal funna och kodade ridsportartiklar (antal).....	16
Tabell 3. Andelen ridsport i respektive tidning (antal och procent).....	19
Tabell 4. Könsfördelningen på tidningarnas sportredaktioner (antal).....	27

Figurförteckning

Figur 1. Den dikotoma genuslogiken i journalistiken.....	5
Figur 2. Antalet funna ridsportartiklar per tidning (antal).....	18
Figur 3. Storleken på de funna ridsportartiklarna (procent)	19
Figur 4. Andelen förstasidor där ridsport förekommer (procent).....	20
Figur 5. Andelen inköpta och egenskrivna artiklar (procent)	20
Figur 6. Andelen rapporter om olika ridsportinriktningar (procent)	21
Figur 7. Kön på ridsportartiklarnas skribenter (procent).....	24
Figur 8. Kön på huvudaktör i texterna (procent)	25
Figur 9. Kön på huvudaktör i bilderna (procent)	26
Figur 10. Innehållet i artiklarna (procent).....	28
Figur 11. Ålder på huvudaktör i texterna (procent).....	29
Figur 12. Ålder på huvudaktör i bilderna (procent).....	30
Figur 13. Roll huvudaktör i texterna (procent).....	30
Figur 14. Arenor/sammanhang som det rapporteras ifrån i texterna (procent).....	31
Figur 15. Arenor/sammanhang som det rapporteras ifrån i bilderna (procent).....	32
Figur 16. Kön på huvudaktör i text fördelat på storstads- lokal- och kvällstidning (procent).....	35

1 Inledning

Den största specialgrenen inom journalistiken är sporten. Varje dagstidning, stor som liten, har särskilda sportjournalister anställda och i tidningsupplagorna avsätts vanligtvis flera sidor åt just sport. Traditionellt sett har dessa sportsidor dock varit männens revir.¹ Ute på sportredaktionerna arbetar företrädevis flest män² och de idrotter som tidningarna rapporterat om har huvudsakligen tillhört mäns intressesfär. Kvinnor har varit tämligen osynliga både på bild och i artikel.³

Ridsport är det sjunde största specialförbundet inom Riksidrottsförbundet och ridning är med andra ord Sveriges sjunde största sport rent medlemsmässigt. Sporterna som kommer före ridsport är fotboll, golf, skolidrott, gymnastik, friidrott och innebandy.⁴ Svenska Ridsportförbundet har cirka 180 000 medlemmar. Av dessa är drygt hälften tjejer i de yngre åldrarna (7-20 år) och 88 procent av förbundets samtliga medlemmar är kvinnor. Räknat på antal utövare är dessutom ridsport Sveriges andra största idrott bland tjejer 13-20 år. Bara fotbollen har fler unga kvinnor som utövare.⁵ Att ridsport av många anses vara en såkallad "tjejsport" är därför kanske inte så konstigt.

I de stora internationella världscupstävlingarna klassas dock inte ridsport som en sport främst för tjejer. Där ser det annorlunda ut då många av stjärnryttarna är medelålders män. Frågan är varför inte fler tjejer är med i världscuptävlingarna och vad som påverkar att många tjejer slutar rida när de blir äldre? Ett viktigt led i frågan om ridsportens status i övriga samhället är vilken bild medierna förmedlar av ridsporten. Hur kommer det sig exempelvis att ishockey som inte placerar sig som ett av de sju största idrottsförbunden tycks mediebevakas oftare än ridsporten, trots antal medlemmar? Rimligen borde de idrotter som har ett stort antal utövare totalt sett vara de som ges utrymme på tidningarnas sportsidor.

På uppdrag av Svenska Ridsportförbundet ämnar vi i följande rapport att undersöka mediebevakningen av ridsporten. Uppsatsens övergripande syfte är att ur ett genusperspektiv studera ridsportens bevakning i svensk dagspress.

1:1 Svenska Ridsportförbundet

*"Svenska Ridsportförbundet verkar för att främja ridning, körning och voltige som motion, folksport och tävlingsidrott samt att sprida kunskap om god hästhållning och säker hantering av hästar."*⁶

Svenska Ridsportförbundet är ett specialidrottsförbund för ridsport. Förbundet har som uppgift att skapa opinion för viktiga framtidsfrågor, fastställa normer för hästhållning, ridskole- och tävlingsverksamhet, samt argumentera för ridsportens samhällsnytta och verka för en idrott fri från dopning.⁷ Begreppet *ridsport* bör även tydliggöras eftersom det finns många olika grenar inom hästsport. Ridsport enligt Svenska Ridsportförbundet innefattar disciplinerna hoppning, dressyr, fälttävlan, körning, distansritt, voltige och gymkhana. Western ingår också i begreppet ridsport,

---

¹ Jarlbro, Gunilla (2006), s.86f.

² Löfgren-Nilsson, Monica (2005).

³ Jarlbro, Gunilla (2006), s.86f.

⁴ Riksidrottsförbundet – www.rf.se (2008-12-15).

⁵ Ibid.

⁶ Svenska Ridsportförbundet – www.ridsport.se (2008-11-11).

⁷ Ibid.

men tillhör inte Svenska Ridsportförbundet. Galopp och trav däremot är helt egna kategorier och ingår alltså inte i begreppet ridsport.⁸

Är man medlem i en ridklubb som är ansluten till Svenska Ridsportförbundet är man automatiskt medlem i förbundet. Förbundet har nästan tusen medlemsklubbar. Via medlemsklubbarna arrangeras ryttartävlingarna i Sverige i disciplinerna banhoppning, dressyr, fälttävlan, körning, distans och voltige. Förbundet fastställer även regler och ger ut tävlingsreglementen för samtliga grenar. Av Svenska Ridsportförbundets 184 660 medlemmar år 2007 är 88 procent kvinnor och drygt hälften av förbundets alla medlemmar är tjejer i de yngre åldrarna (7-20 år).⁹

1:2 Uppdraget från Häst & Ryttare

Vi har fått i uppdrag av Svenska Ridsportförbundets medlemstidning *Häst & Ryttare* att undersöka om och hur ridsporten framställs i svensk dagspress. *Häst & Ryttare* är Sveriges största hästtidning som skickas ut åtta gånger per år till förbundets samtliga medlemmar.¹⁰ Enligt tidningen får Svenska Ridsportförbundet ofta höra från sina medlemmar att ridsport alldeles för sällan uppmärksammas i svensk media. Visserligen rapporterades det en hel del om ridsporten i tidningarna under OS 2008 – något som förbundet även fick bekräftat via det internationella konsult- och undersökningsföretaget *SIFO Research International*. Men vad händer när OS-elden har slocknat och det vanliga tävlandet och idrottsutövandet tar vid? Så gott som varje helg tävlar svenska ryttare i världscupen och i andra internationella tävlingar. Syns det i medierna? Förbundet har själva en hypotes om att ridsport inte får plats på tidningarnas sportsidor just eftersom sporten till största del utövas av unga kvinnor.

En undersökning och kartläggning av om och hur ridsport framställs i svensk dagspress skulle vara värdefull för Svenska Ridsportförbundet på många sätt. Mediernas rapporteringar bidrar till våra föreställningar om omvärlden och verkligheten och kan således även påverka våra bilder och föreställningar om idrott. En utebliven eller snedvriden rapportering om ridsporten kan påverka idrottens status i övriga samhället samt få direkta konsekvenser för vilka som egentligen söker sig till och engagerar sig i sporten.¹¹ Framgångsrika idrottsstjärnor kan till exempel fungera som viktiga identifikationsobjekt och förebilder för ungdomar.¹² Om yngre idrottstjejer inte erbjuds några kvinnliga förebilder i medierna kan det kanske bli en bidragande faktor till att de i det långa loppet väljer att engagera sig i andra, ”mer accepterade” fritidsaktiviteter.

Ämnet kan även belysas ur ekonomiska aspekter. Idrotten har under de senaste åren kommersialiserats allt mer och de flesta idrottsklubbar och tävlingsarrangörer är idag beroende av sponsring och ekonomisk finansiering utifrån.¹³ Medierapporteringen kan då antas spela en avgörande roll för vilka idrotter och vilka klubbar som hamnar i fokus och som sponsorer således blir intresserade av och väljer att stödja.

Medierna är dessutom en del av verkligheten, med egna normer, regler, värderingar och maktförhållanden. Medierna är således medskapare av ”kön” och det är därför högst intressant att studera hur medierna framställer kvinnor och män, vilka roller de framträder i och vilken vikt som tillmäts mäns och kvinnors kunskaper och

---

⁸ Greiff, Mats & Hedenborg, Susanna (2007).

⁹ Svenska Ridsportförbundet – www.ridsport.se (2008-11-11).

¹⁰ Ibid.

¹¹ Jarlbro, Gunilla (2006), s.8.

¹² Wickman, Jan (2006), s 3.

¹³ Ibid., s.4.

erfarenheter.¹⁴ Om det nu är så att medieinnehållet till stor del berör mäns tyckanden och tänkanden, eller om medierapporteringen företrädevis handlar om mäns göranden – innebär ju det direkt att halva mänskligheten utesluts.¹⁵ Idrottsrörelsen består idag av ungefär lika många kvinnor som män.¹⁶ Sport och idrott är således en fritidssysselsättning som i lika stor utsträckning engagerar båda könen runt om i landet – därför är det viktigt att medierna även gestaltar det så.

---

¹⁴ Kleberg, Madeleine (2006), s.7.

¹⁵ Jarlbro, Gunilla (2006), s.8.

¹⁶ Ibid., s.79.

2 Perspektiv på genus, sport och journalistik

I följande kapitel presenteras uppsatsens teoretiska grund. För att få en förståelse för mediebevakningen av ridsport har vi i vår undersökning valt att använda ett genusperspektiv. I medieforskning med genusperspektiv analyseras vanligtvis hur medier framställer kvinnor och män, vilka roller de framträder i, vilken vikt som tillmäts deras kunskaper och erfarenheter, hur kvinnlighet och manlighet konstrueras samt förhållanden och maktrelationer inom och mellan könen. Även kvinnors och mäns inflytande över mediernas innehåll brukar, inom medieforskningen med genusperspektiv, uppmärksammas.¹⁷ I ett första skede av vår uppsats anser vi det dock vara relevant att diskutera genusbegreppet mer generellt samt att lyfta fram några av de teorier som har skapats inom den allmänna genusforskningen. Därefter redogör vi för forskningsresultat som framhåller hur såväl journalistiken som idrottsrörelsen (idrott/sport) är "könsmärkta fält". Avslutningsvis diskuterar vi sportjournalistiken mer specifikt och visar här med stöd i tidigare forskning att manliga och kvinnliga idrottare får både kvantitativt och kvalitativt olika medieuppmärksamhet. Detsamma gäller för olika sporter. Sporter som har störst andel kvinnor som utövare uppmärksammas mer sällan i media än sporter som i majoritet utövas av män.

2:1 Genus – ett isärhållande av "manligt" och "kvinnligt"

"Att göra genus är att göra skillnad där skillnad inte finns. Konkret och abstrakt: att hålla isär." framhåller Yvonne Hirdman som är genusforskare och professor i historia vid Stockholms universitet.¹⁸ Hirdman lanserade begreppet *genussystemet* som teoretisk modell för att förklara hur genus görs i samhället.¹⁹ Begreppet *genus* är från början en översättning från engelskans *gender* som syftar till benämningen "socialt kön" eller "könsroll".²⁰ Med en sådan definition framhålls det konstruktivistiska perspektivet där "manlighet" och "kvinnlighet" inte ses som något biologiskt givet – utan som tankar, praktiker, vanor och föreställningar om kön, som skapas och återskapas i olika sociala sammanhang.²¹ Genussystemet i sin tur är benämningen på dessa underliggande strukturer som handlar om människors föreställningar och förväntningar på vad "manligt" och "kvinnligt" eller "man" och "kvinna" egentligen är och bör vara.²²

Genussystemet hålls uppe genom två logiker, enligt Hirdman. Den första logiken är *dikotomin*. Vad som anses vara typiskt "kvinnligt" och vad som anses vara typiskt "manligt" hålls isär – och ett ständigt arbete pågår i samhället för att upprätthålla dessa skillnader. Den andra logiken enligt Hirdman är *hierarkin*. Det typiskt "manliga" värderas oftast högre än det typiskt "kvinnliga" och mannen ses som norm i samhället.²³ Kvinnounderordningen lyfts således fram som en generell problematik och Hirdman påvisar i boken *Genus: Om det stabila föränderliga former* hur hela samhället är uppbyggt på en maktordning mellan könen.²⁴

Monika Djerf-Pierre, forskare vid Institutionen för journalistik och masskommunikation (JMG) i Göteborg, hämtar inspiration från Pierre Bordieus teorier om den sociala maktens reproduktion. Genom att applicera Bordieus teorier på det journalistiska fältet söker Djerf-Pierre i sin artikel *Journalistikens kön. Fältets*

---

¹⁷ Kleberg, Madeleine (2006), s.5.

¹⁸ Hirdman, Yvonne (2001), s.65.

¹⁹ Jarlbro, Gunilla (2006), s.13.

²⁰ Hirdman, Yvonne (2001), s.11f.

²¹ Larsson, Håkan (2005), s.30.

²² Hirdman, Yvonne (2004), s.115f.

²³ Ibid., s.116ff.

²⁴ Hirdman, Yvonne (2001).

struktur och logik under 1900-talet förklara hur denna maktordning mellan könen – könsordningen – produceras, reproduceras och förändras inom just journalistiken.²⁵ Pierre Bordieu hävdar att alla sociala fält karakteriseras av just ojämlikhet där det finns dominerande och dominerade individer eller institutioner som strukturellt förhåller sig till varandra.²⁶

2:2 Isärhållandet inom journalistiken

Under hela 1900-talet har den ideala journalisten varit en man, framhåller Monika Djerf-Pierre.²⁷ I sin analys lyfter hon dessutom fram Hirdmans begrepp hierarkisering och segregering och visar hur föreställningar om kön har präglat det journalistiska fältet. Kvinnor och män har på olika sätt och i olika grad på grund av sina kön hänvisats till olika platser och positioner inom journalistiken. Det som har betraktats som typiskt ”kvinnligt” och typiskt ”manligt” inom fältet har dock visat sig variera. *Könsmärkningen* har förändrats över tid och verkar skilja sig åt mellan olika typer av medier och genrer, menar Djerf-Pierre.²⁸

Begreppet könsmärkning använder även Monica Löfgren-Nilsson, också hon forskare på JMG i Göteborg. I forskningsrapporten *Den svenska journalistkåren* undersöker Löfgren-Nilsson om journalistiken är en könsmärkt bransch även på 2000-talet.²⁹ Hon visar att mycket hänt när det gäller könsbalansen inom kåren under de senaste 15 åren, men framhåller samtidigt att kvinnor fortfarande är underrepresenterade inom bevakningsområden så som fotografer, ledarskribenter, sport- och kriminalreportrar. När det gäller journalisternas egna bedömningar uppger hela 70 procent av de tillfrågade journalisterna att de upplever en könsuppdelning i bevakningsområden på sin redaktion.³⁰

Trots föränderligheten – att vad som kan betraktas som typiskt ”manligt” eller typiskt ”kvinnligt” kan skilja sig åt mellan tid – framhåller både Djerf-Pierre och Löfgren-Nilsson ändå ett grundmönster i könsmärkningen av journalistiken – *en genuslogik*. Löfgren-Nilsson refererar till ”mjuka” respektive ”hårda” ämnen inom journalistiken.³¹ Djerf-Pierres resonemang kan sammanfattas i Figur 1 här nedan. Den journalistik som inriktats mot offentligheten eller elitnivå, som handlar om manliga intresseområden, som använder (manliga) makthavare som källor, som skildrar verkligheten med distans och neutralitet och där kriterierna för kvalitet och etik definieras av professionen – har oftast förknippats med maskulinitet. Medan den journalistik som inriktats mot privatsfären, som handlar om vardagen, hemmet och där det ges utrymme för personlig inlevelse och empati – har betraktats som feminin.³²

Figur 1. Den dikotoma genuslogiken i journalistiken

MASKULINT

Offentlighet/elitnivå
Manliga källor och perspektiv
Distans/neutralitet/objektiv
Autonomi (”professionella” kriterier)

FEMININT

Privat/intimsfär/vardagsnivå
Kvinnliga källor och perspektiv
Intimitet/empati/subjektiv
Publikorientering (publikens behov/intressen)

Monika Djerf-Pierre 2003 s.45

²⁵ Djerf-Pierre, Monika (2003).

²⁶ Ibid., s.29.

²⁷ Ibid., s.29.

²⁸ Ibid., s.44.

²⁹ Löfgren-Nilsson, Monica (2007).

³⁰ Ibid.

³¹ Ibid.

³² Djerf-Pierre, Monika (2003), s.45.

Även Madeleine Kleberg vid Institutionen för journalistik, medier och kommunikation (JMK) på Stockholms universitet framhåller att trots att fördelningen kvinnliga och manliga reportrar är något så när jämn idag, är könsmärkningen tydlig när det gäller föreställningar om feminint och maskulint och bevakningsområden. De så kallade "hårda nyheterna" – krig, näringsliv och politik – bevakas av företrädevis manliga reportrar. Det är även dessa nyheter som ges mest plats i själva nyhetsutbudet. Kvinnliga reportrar bevakar istället de så kallade "mjuka nyheterna" – sociala frågor, miljöfrågor samt kultur och nöje. Dessa nyhetsområden svarar i sin tur endast för cirka 10-15 procent av själva nyhetsutbudet.³³

Andra kartläggningsarbeten som utförts inom medieforskningen i Sverige och internationellt har också visat hur kvinnor varit – och fortfarande är – underrepresenterade i medierna. Underrepresentationen har till exempel varit markant i de journalistiska texterna och i tidningarnas bildmaterial. När kvinnor väl funnits med har det ofta varit utifrån *stereotypa föreställningar* om härskande könsroller.³⁴

2:3 Isärhållandet inom idrott och sport

Vi har ovan visat hur journalistiken är ett könsmärkt fält. Precis som journalistiken har de olika idrottsliknande aktiviteter som forskare kunnat identifiera genom historien präglats av specifika sätt att se på "kvinnlighet" och "manlighet".³⁵ Idrottsrörelsen kan även den studeras som ett eget fält och också här blir det tydligt att ett ständigt isärhållande i enlighet med Hirdmans resonemang pågår. Mannen ses även inom detta fält som norm.

Inom tävlingsidrotten, till skillnad från de flesta andra samhällssektorer, är könsåtskillnad dock fortfarande en bärande princip. Inom de flesta idrottsgrenar tävlar ju män och kvinnor i olika grenar och klasser. Åtskillnaden förklaras med skillnader i den fysiska kroppen – att mäns och kvinnors kroppar biologiskt skiljer sig åt och mannens kropp lyfts fram som starkare och fysiskt överlägsen kvinnans.³⁶ Det ett genusperspektiv kan göra är emellertid att lyfta fram och problematisera dessa föreställningar som är kopplade till det biologiska könet. Till exempel är ju inte *alla* män fysiskt starkare än *alla* kvinnor, och under idrottsrörelsens framväxt figurerade exempelvis föreställningar om det biologiska könet som nog inte så många skulle hålla med om idag. Ulf Wallin vid JMG redogör i forskningsartikeln *Sporten i spalterna 1895-1995* för den historiska framväxten av svensk idrottsrörelse. Han framhåller mansdominansen inom idrotten och visar hur kvinnor länge var utestängda från en stor del av tävlingsidrotten. I början av 1900-talet ansågs det okvinnligt att idrotta och den medicinska vetenskapen hävdade till och med att stora ansträngningar var skadligt för kvinnors kroppar och kunde skada deras förmåga att föda barn.³⁷

Håkan Larsson, verksam vid Lärarhögskolan i Stockholm, refererar även han till denna historiska uppfattning om att tävlingsidrott var en manlig verksamhet och han menar att inte så mycket har förändrats fram till idag. Idrotten kan idag till och med fungera som en frizon för en typ av manlighet som inte längre är gångbar på många andra platser inom samhället, menar han. Han hänvisar till flertalet tidigare genomförda forskningsstudier och lyfter fram hur tävlingsidrotten, särskilt lagbollspelen, bidrar till att sprida bilder av "manlighet" som präglas av till exempel

---

³³ Kleberg, Madeleine (2006), s.39f.

³⁴ Ibid., s.33.

³⁵ Larsson, Håkan (2005), s.27.

³⁶ Ibid., s.28.

³⁷ Wallin, Ulf (2000), s.34.

sexism och homofobi, men som alltjämt uppfattas som naturliga.³⁸ Jan Wickman, forskare vid Sociologiska enheten vid Åbo Akademin, framhåller även han hur idrottens institutioner och organisationer ofta genomsyras av en särskilt konservativ kultur präglad av traditionell maskulinitet. I forskningsöversikten *Kön och sport i nordiska massmedier och ungdomars praktiker* lyfts till och med sporten fram som en av de starkaste könssegregerade livssfärerna i vårt samhälle.³⁹ Wickman hänvisar till flera nordiska forskningsundersökningar och framhåller såväl den organiserade idrotten som idrottsöffentligheten som starkt mans- och manlighetsdominerade. Bland annat påtalar han hur ledarskapspositioner öppnar sig ännu långsammare för kvinnor i idrottsvärlden än inom många andra sfärer.⁴⁰

Både Larsson och Wickman gör dock en åtskillnad mellan *tävlingsidrott* och *motionsidrott*. Larsson lyfter fram hur till exempel "estetiska" sporter och motionsidrott historiskt sett förknippats med femininitet. Han påtalar att det redan från början var allmänt accepterat att kvinnor ägnade sig åt motionsidrott då motionsidrott tillskillnad från tävlingsidrott ansågs vara hälsofrämjande. Kvinnor kunde genom att utöva sådan idrott bli fysiskt sett bättre rustade mödrar, menade man.⁴¹ Tävlingsidrottens logik å andra sidan, framhåller Larsson, syftar till ett idrottsdeltagande där det gäller att träna hårt och seriöst, vilja bli bättre och prestera resultat på tävlingar – en logik som idag framförallt gör sig tydlig inom elitidrotten.⁴² Wickman framhåller hur det är tävlingsidrotten som uppmärksammas offentligt och som blir den symboliskt dominerande inom sporten. Konkurrenstänkandet och logiken inom tävlingsidrotten härleder han till den "maskulina hegemonin" och lyfter till exempel fram forskningsresultat som visar hur kvinnor istället även idag har en starkare position och större inflytande inom icke tävlingsinriktad idrottsverksamhet – som exempelvis fitness-industrin.⁴³

2:4 Ridsporten – en typisk "tjejsport"

Det som särskiljer ridsport från flertalet andra tävlingsidrotter är att kvinnor och män tävlar mot varandra på lika villkor i alla ridsportens grenar – med undantag från voltige. Intressant ur ett genusperspektiv är också att trav- och galoppsport, som ju även de egentligen är hästsporter, har fått egna kategorier och ingår alltså inte under beteckningen "ridsport". Inom trav- och galoppsporten är det nämligen – tillskillnad från de andra hästsporterna – fler män som engagerar sig. Ytterligare en skillnad är att tävlingarna inom dessa inriktningar har ett särskilt fokus då det satsas en hel del pengar inom trav- och galoppsporten. Inriktningarna har egna idrottsförbund, Svenska Travsportens centralförbund (STC) och Svensk Galopp (SG), samt ett gemensamt spelbolag, ATG.⁴⁴ Av Travsportens centralförbunds 13 111 registrerade medlemmar med licens är cirka 80 procent män och 20 procent kvinnor.⁴⁵ När det gäller galoppförbundet är de 327 ryttare som innehar tävlingslicens fördelade på 65 procent kvinnor och 35 procent män. Dock är det företrädevis flest manliga ryttare under tävlingarna – antal kvinnliga registrerade jockeys är 18, medan antal manliga registrerade jockeys är 26.⁴⁶

Själva definitionen "ridsport" innehåller således endast de hästsporter som flest tjejer och kvinnor engagerar sig i. Svenska Ridsportförbundet har som tidigare nämnts

---

³⁸ Larsson, Håkan (2005), s.30f.

³⁹ Wickman, Jan (2006), s.3.

⁴⁰ Ibid., s.3.

⁴¹ Larsson, Håkan (2005), s.29ff.

⁴² Ibid., s.35.

⁴³ Wickman, Jan (2006), s.9.

⁴⁴ ATG – www.atg.se (2008-11-11).

⁴⁵ Antal licensregistrerade hos STC år 2008.

⁴⁶ Utbildningsansvarig, Svensk galopp, Helena Gärtner (2008-12-17).

184 660 medlemmar och av dessa är hela 88 procent kvinnor. LOK-stöd är ett ekonomiskt stöd som betalas ut till idrottsförbund som arrangerar sammankomster för ungdomar mellan 7-20 år. Fotboll är överlägset störst, men ridsporten ligger tvåa både räknat i utbetalda medel och antal aktiviteter.⁴⁷ Ridsport är således inte bara en tävlingsport utan en idrottsrörelse som engagerar både ungdomar och vuxna runt om i landet. För många av de aktiva betyder nog hästar och ridning mer än tävlingsidrottens sportdefinition där resultat, konkurrens och prestationer hamnar i fokus.

Enligt statistik från Riksidrottsförbundet utgör idag 38 procent kvinnor och 62 procent män det totala antalet aktiva idrottsutövare i Sverige. Tio av de 67 förbunden domineras av kvinnor och har mer än 50 procent aktiva kvinnor som medlemmar. Förutom ridsport är dessa "kvinnosporter" gymnastik, konståkning, gång, friidrott, danssport, simning, volleyboll, akademisk idrott och dövidrott. De förbund som har lägst andel aktiva kvinnor är ishockey och styrkelyft. Ridsport, gymnastik och konståkning är de förbund som har lägst andel aktiva män.⁴⁸

Tabell 1. Specialidrottsförbund där antalet aktiva kvinnor dominerar, andelen kvinnor och andelen män (procent)

Specialidrottsförbund	Andel kvinnor	Andel män
Ridsport	88 %	12 %
Konståkning	87 %	13 %
Gymnastik	79 %	21 %
Gång	68 %	32 %
Friidrott	66 %	34 %
Danssport	63 %	37 %
Volleyboll	58 %	42 %
Simning	57 %	43 %
Dövidrott	55 %	45 %
Akademisk idrott	52 %	48 %

Riksidrottsförbundet (2005) "Kvinnor och män inom idrotten"⁴⁹

Ridsport kan således definieras som en typiskt "kvinnosport" eller "tjejsport" sett till antalet utövare av sporten. Nathalie Koivula lyfter i sin forskarundersökning också fram ridsport som en typisk "kvinnosport" – men grundar definitionen på andra kriterium. Hon har undersökt hur människor i allmänhet uppfattar de olika sportinriktningarna: som "maskulina", "feminina" eller "könsneutrala". I studien kategoriserar respondenterna lagsporter som huvudsakligen maskulina medan bland annat ridsport både av kvinnor och män uppges vara en feminin sport.⁵⁰

2:5 Sporten i sportjournalistiken – männens sport

Journalistiken och idrotten – och då framförallt tävlingsidrotten – har hitintills lyft fram som starkt mansdominerade fält. Vi skall nu titta lite närmre på kombinationen av dessa två och det ämne som vår uppsats i huvudsak behandlar – *sporten i sportjournalistiken*. Genom innehållsanalyser och intervjuer har Wallin undersökt

⁴⁷ Svenska Ridsportförbundet – www.ridsport.se (2008-11-11).

⁴⁸ Jarlbro, Gunilla (2006), s.79.

⁴⁹ Riksidrottsförbundet – www.rf.se (2008-12-15).

⁵⁰ Koivula, Nathalie (1999).

sportutrymmet i svenska dagstidningar mellan åren 1895-1995. I sin forskningsartikel redogör han för den markanta ökning av utrymme sporten fått under det senaste århundradet inom tidningsmediet. Idag finns det inget specialområde som får tillnärmelsevis lika stort utrymme i dagspressen som just sporten, understryker han.⁵¹ Även Edström framhåller i forskningsrapporten *Den svenska journalistkåren* hur sport och idrott tillmäts stor vikt på tidningsredaktionerna. Sportjournalisterna utgör idag drygt tio procent av samtliga dagspressjournalister i Sverige.⁵²

När det gäller själva innehållet i medias sportbevakning visar dock tidigare genomförda undersökningar att manliga och kvinnliga idrottare får både kvantitativt och kvalitativt olika medieuppmärksamhet. De så kallade "kvinnsporterna" marginaliseras och trivialiseras på olika sätt, och både män och kvinnor representeras i medierna huvudsakligen i samband med sporter som betraktas som lämpliga för deras kön.⁵³

I Riksidrottsförbundets undersökning om vilka sporter som har exponerats mest frekvent i tv visas tydligt att de idrotter som har flest manliga aktiva också är de som får mest utrymme i de svenska tv-kanalerna – räknat i antal sändningstimmar.⁵⁴ I arbetsrapporten *Sportens olika sidor: männens och de manliga sporternas revir* visar Ulrika Andersson, JMG, att tidningarnas sportsidor också är slående lika tv-sportens material. Genom en innehållsanalys av tre tidningars sportsidor under hösten 2003 kommer Andersson fram till att fotboll, hockey, motorsport, handboll, innebandy och trav är de sporter som tar störst plats i tidningarna. Ämnen som hälsa, motion samt barns och vuxnas träning ges minimalt, eller i vissa fall inget, utrymme. Den mest frekvent omskrivna huvudpersonen i sportens spalter är en man, och även artiklar som egentligen handlar om damsport tenderar att domineras av de kvinnliga lagens manliga tränare.⁵⁵

Anderssons resultat kan i kombination med Djerf-Pierres resonemang om den dikotoma genuslogiken i journalistiken (se figur 1 sidan 5) leda fram till en diskussion och ett ifrågasättande av den "sportdefinition" som används på sportredaktionerna. Andersson visar i sin undersökning hur ämnen som hälsa, motion samt barns och vuxnas träning marginaliseras på tidningarnas sportsidor – ämnen som man med Djerf-Pierres argumentering kan hävda förknippas med femininitet (privat/intimsfär vardagsnivå). Även Wickman är ju inne på samma tanke när han skiljer mellan tävlingsidrott och motionsidrott. Wallin framhåller dessutom hur tidningarnas sportsidor har kommit att innehålla allt mer spelservice, elitidrott och elitidrottare på senare år.⁵⁶ Ämnen som man med Djerf-Pierres argumentering kan hävda förknippas med maskulinitet (offentlighet/elitnivå). Tidningarnas definition av sport tycks alltså utelämna vardagsperspektivet för att istället vara synonymt med tävlingsidrott och elitidrott.

Men kvinnor engagerar sig också inom tävlingsidrotten och elitidrotten. Wickman framhåller dock det faktum att kvinnor i regel måste nå den internationella toppen för att bli uppmärksammade i medierna – medan det däremot rapporteras frekvent från inhemska tävlingar mellan män även då inte ens nationella mästerskap står på spel. Marginaliseringen av kvinnsporten accentueras ytterligare, enligt Wickman, av att kvinnors prestationer även mer sällan läggs fram på de mest synliga och

---

⁵¹ Wallin, Ulf (2000), s.29ff.

⁵² Edström, Maria (2007).

⁵³ Wickman, Jan (2006), s.5ff.

⁵⁴ Jarlbro, Gunilla (2006), s.79.

⁵⁵ Andersson, Ulrika (2003), s.36.

⁵⁶ Wallin, Ulf (2000).

prestigefyllda platserna i medierna – så som exempelvis på förstasidan i tidningen eller sportbilagan.⁵⁷

Vi har inte hittat någon tidigare genomförd forskning inom området ridsport och media – om så är fallet är vår undersökning högst relevant. Tidigare uppsatser på JMG har dock behandlat ämnena sport och media ur ett genusperspektiv. Bland annat genomförde Josefin Nordlöw, Josefin Hjärne och Helén Karlsson under höstterminen 2004 en kvantitativ innehållsanalys av SVT:s "Lilla sportspegeln". I undersökningen visade sig pojkar få större utrymme både i tid och antal inslag i programmet och Lilla sportspegeln ägnade mer tid åt så kallade "manliga idrotter" än "kvinnliga idrotter". Det visade sig också finnas en liten skillnad i framställningen av könen när det gällde idrottsnivå. Pojkar visades något oftare än flickor på elitidrottsnivå medan flickor något oftare än pojkar visades på breddidrottsnivå.⁵⁸ Ylva Karmebäck, Sofia Sjölin och Louise Brenner skrev under vårterminen 2005 också en B-uppsats med ett genusperspektiv där även de använde den kvantitativa innehållsanalysen som metod. Syftet med uppsatsen var att studera hur genusrepresentationen på Göteborgs-Posten sportsidor förändrats mellan åren 1965-2005. I undersökningen kommer de fram till att antalet artiklar om "kvinnoiddrott" har ökat från 6 procent av utrymmet i GP 1965 till 15 procent av utrymmet 2005 – men "manlig idrott" förekommer fortfarande oftare och får bra mycket mer utrymme än "kvinnlig idrott". Undersökningen visade också att det i GP skrevs mest om kvinnoiddrott i tävlings- och matchsammanhang.⁵⁹

2:6 Sammanfattning

Att kartlägga könsskillnader utan att sätta in dem i ett större sammanhang och analysera dem utifrån genuskunskap riskerar att förstärka fördomar och ensidiga uppfattningar.⁶⁰

Problematiskt nog kan forskning med genusinriktning således riskera att motarbeta sig självt. Att skriva och tala om genusmönster kan ju innebära att mönstren blir självuppfyllande och får ännu större fäste. I denna uppsats kommer vi till exempel själva att genomgående ägna oss åt "isärhållandet" när vi skall studera hur män och kvinnor uppmärksammas olika i media. Vi kommer ju att skilja på de biologiska könen "män" och "kvinnor" i vår undersökning, samtidigt som vi kommer att använda begrepp som "manligt" och "kvinnligt" samt maskulint och feminint när vi syftar till tankar och föreställningar som är knutna till dessa biologiska kön – men som vi menar är socialt och kulturellt konstruerade. Med detta sagt sammanfattar vi teoridelen.

Om man ser till antalet svenskar som rider och är medlemmar i Svenska Ridsportförbundet borde tidningarna och dess sportbilagor innehålla omfattande reportage och artiklar om ridsport. Om så inte är fallet följer frågan varför det ser ut på detta sätt? Forskning grundad i genusvetenskapliga teorier skulle lyfta fram det faktum att ridsporten domineras av kvinnor och att sportbilagan i tidningarna oftast skrivs av män, för män.

I teorikapitlet har vi nu refererat till forskning som visar hur kvinnor och "kvinnosporter" på olika sätt marginaliseras och trivialiseras i medierna. Både journalistiken och idrottsrörelsen har lyfts fram som könsmärkta fält där Hirdmans begrepp om dikotomi och hierarkisering kan förklara hur det som betraktas som

---

⁵⁷ Wickman, Jan (2006), s.5.

⁵⁸ B-uppsats vid JMG: *Lilla sportspegeln – ett jämlikt program?* (Ht2004).

⁵⁹ B-uppsats vid JMG: *Sporten i GP – kvinnornas hinderlopp* (Vt2005).

⁶⁰ Hedlin, Maria (2006), s.77.

typiskt "kvinnligt" hålls isär från det typiskt "manliga". Ridsporten är den sport i Sverige som har störst andel engagerade kvinnor och sporten ligger dessutom tvåa sett till antalet unga tjejer som utövare. Med hänvisning till tidigare genomförda undersökningar vill vi nu studera ridsporten som ett fall av en typisk "tjejsport". Frågan är hur stort utrymme en sådan sport får i den manligt dominerade sportjournalistiken?

Vi har i teorikapitlet med hänvisning till Hirdman och Djerf-Pierre pekat på en maktordning mellan könen, där mannen genom hierarkiseringen lyfts fram som norm. Vi visar hur denna manliga norm gör sig tydlig inom det journalistiska fältet där män allt som oftast får komma till tals och figurera oftare i medierapporteringen – både i tv och tidningar, på bild och i artikel. Frågan är om situationen ser lika dan ut även när medierna rapporterar om den typiska "tjejsporten" ridsport? Vi vill undersöka om det är så att män som utövar ridsport får större plats på tidningarnas sportsidor. Sportsidor, som vi i teorikapitlet visat, tycks skrivas av och för män.

Vi har dessutom lyft fram teori som framhåller hur denna manliga dominans har resulterat i att sportsidorna innehåller mycket tävlingsresultat och främst rapporteringar från elitidrott. Motionsidrott och ungdomsidrott tycks utelämnas från tidningarnas sportdefinition. Frågan är om tidningarna rapporterar på ett annat sätt när en typisk "tjejsport" hamnar i fokus? Många yngre tjejer engagerar sig i ridsporten – syns dessa tjejer på sportsidorna och rapporteras det överhuvudtaget om ridsport som "fritidsintresse"? Innehåller ridsportrapporteringen förutom elitidrott någon motionsidrott eller ungdomsidrott?

3 Syfte och frågeställningar

Syftet med undersökningen är att ur ett genusperspektiv studera bevakningen av ridsport i svensk dagspress.

Uppsatsens frågeställningar har vi valt att utforma som följande:

1) Hur stor uppmärksamhet får ridsporten?

Med "uppmärksamhet" avser vi dels vilken plats ridsporten får på tidningarnas sportsidor – alltså *andelen* ridsport i sportjournalistiken. Dels vilken *uppmärksamhet* ridsporten ges – här med hänvisning till om artiklarna prioriteras på tidningarnas framsidor, om de uppmärksammas med många bilder och om artiklarna företrädesvis skrivs av redaktionernas egna journalister eller köps in utifrån.

Denna fråga menar vi således kan besvaras genom en undersökning av ridsportartiklarnas storlek i förhållande till totala antalet sportsidor i tidningen, artiklarnas placering i tidningen samt förekomst av eventuell bild. Om tidningarna har köpt in artiklarna eller prioriterat rapporteringen och använder egna anställda journalister är också intressant här.

2) Vilken genuslogik framträder i rapporteringen av ridsport?

Med genuslogik avser vi dels vilken *könsmärkning* ridsporten har i pressen, alltså hur ofta kvinnor och män figurerar i rapporteringen, dels vilken *sportdefinition* som framträder i ridsportrapporteringen. Är det företrädesvis det "manliga" perspektivet med rapporteringar om ridsport som "elitidrott", eller omskrivs ridsport även som motionsidrott eller som ungdomsverksamhet. Uppsatsens andra frågeställning har vi därför valt att dela upp i två:

a) Vilken könsmärkning ges ridsporten?

Denna fråga kan besvaras genom en undersökning av hur ofta kvinnor respektive män förekommer i rapporteringen av ridsport – både vad gäller huvudaktör i text och bild – samt vilket kön de journalister och skribenter som rapporterar om ridsport har.

b) Vilka föreställningar om idrott och sport framträder i rapporteringen?

Denna fråga kan besvaras genom en undersökning av artiklarnas innehåll, hur ofta artiklarna handlar om elit- och motionsidrott. Även en undersökning av hur ofta vuxna respektive ungdomar förekommer i rapporteringen av ridsport är relevant. Dessutom kan frågan besvaras med en undersökning av vilken roll huvudaktören i texterna har samt från vilka arenor tidningarna väljer att rapportera.

4 Metod

I detta kapitel presenterar vi val av metod, urval av analysenheter samt redogör för vårt kodschema och de variabler vi använt då vi analyserat tidningsartiklarna. Vi kommer även att diskutera hur vi gått till väga under själva kodningen och analysarbetet. Avslutningsvis resonerar vi kring undersökningens validitet och reliabilitet.

4:1 Den kvantitativa innehållsanalysen

Eftersom syftet med vår uppsats är att undersöka bevakningen av ridsport i svensk dagspress, passar den kvantitativa innehållsanalysen bra som metod. Den kvantitativa innehållsanalysens främsta kännetecken är nämligen att man i en sådan undersökning kan få svar på *hur mycket* och *hur ofta* en kategori förekommer – det vill säga utrymme och frekvens.⁶¹

Vidare framhålls den kvantitativa analysen som lämplig när man vill undersöka och analysera ett större material samt när det är just förekomst och utrymme i pressen som skall analyseras. *Kvantitativ* innebär att undersökningen görs mätbar och att resultaten sedan kan presenteras i siffror.⁶² Då vårt material kommer bestå av ett större antal tidningsartiklar och då vi är ute efter att genomföra en systematisk analys av dessa texter lämpar sig den kvantitativa innehållsanalysen bäst för vår studie. Med en kvalitativ textanalys skulle vi möjligtvis ha kunnat gå djupare och bättre besvarat frågorna *hur* och *på vilket sätt* ridsporten framställs i tidningarna. Men vi är som sagt ute efter att få en bättre överblick kring *antal* och *förekomst* och då studiens syfte dessutom handlar om att kunna generalisera kring den svenska pressens rapportering är den kvantitativa metoden att föredra framför den kvalitativa.

4:2 Urval av tidningar

Vårt material består av sportsidorna i fem dagstidningar och en kvällstidning. Fyra av tidningarna har vi valt efter önskemål från vår uppdragsgivare. Dessa tidningar har nämligen stor geografisk spridning och når ett stort antal läsare. Tidningarna som ur detta avseende är relevanta för vår undersökning är: *Dagens Nyheter*, *Göteborgs-Posten*, *Sydsvenska Dagbladet* samt den rikstäckande lösnummersäljande kvällstidningen *Aftonbladet*. Vi har utöver dessa tidningar även valt att ha med två lokaltidningar i vår undersökning: *Norrköpings Tidningar* och *Västerbottens-Kuriren*. Anledningen till att vi valt just *Norrköpings Tidningar* är för att vi vill undersöka om rapporteringen kring ridsport ser annorlunda ut på en tidning som har två stora ryttarstjärnor boende i spridningsområdet. För att kunna dra slutsatser kring ett sådant antagande har vi även tagit med *Västerbottens-Kuriren* då denna tidning har ungefär lika stor upplaga som NT men saknar ryttarstjärnor boende i regionen. *Västerbottens-Kuriren* utkommer i Umeå med omnejd.

Vårt undersökningsmaterial består sammanfattningsvis av tre storstadstidningar, en rikstäckande kvällstidning samt två lokala dagstidningar. Storstadstidningarna *Dagens Nyheter* (DN), *Göteborgs-Posten* (GP) och *Sydsvenska Dagbladet* (*Sydsvenskan*) hade under kalenderåret 2007 en sammanlagd utgivningsupplaga på 715 200 tidningar per dag. Kvällstidningen *Aftonbladet* (AB) hade under samma år en daglig upplaga på 399 400 tidningar. Lokaltidningarna *Norrköpings Tidningar* (NT)

---

⁶¹ Esaiasson, Peter, mfl (2007), s.223.

⁶² Ibid.

och Västerbottens-Kuriren (VK) utkom tillsammans med 84 500 tidningar per dag år 2007.⁶³

Vi har valt att studera våra sex tidningar under kalenderåret 2007, då 2007 är det år som ligger närmast i tiden. Det skulle dock ha blivit ett alldeles för omfattande och tidskrävande arbete med ett totalurval då alla utgivna tidningar under året skulle ha behövt ingå i undersökningen. Vi har därför istället valt att undersöka tidningsupplagorna under två veckor varje månad under året. För att få ett så representativt urval som möjligt har vi satt ihop två syntetiska veckor med fjorton slumpmässigt utvalda datum fördelade över hela månaden. Detta urval hävdar vi resulterar i en tämligen mindre kopia av ett totalurval och ger en god spridning av datum genom månaderna.⁶⁴ Således kommer vi efter genomförd undersökning kunna dra generella slutsatser om ridsportens utrymme och framställning i Dagens Nyheter, Göteborgs-Posten, Sydsvenska Dagbladet, Aftonbladet, Norrköpings Tidningar samt Västerbottens-Kuriren för hela året 2007. Kodningsdatumen finns bifogade längst bak i uppsatsen.

Ett möjligt undersökningsalternativ, som hade underlättat för oss vid arbetet med mikrofilm, skulle ha varit att välja ut en månad per årstid att analysera. Exempelvis att studera tidningsupplagorna en månad under våren, en månad under sommaren, en månad under hösten och en månad under vintern. Vi valde dock bort detta urvalsalternativ då det är troligt att man genom en sådan undersökning skulle missa sportrapporteringen från några av de större tävlingarna inom ridsporten – under stora tävlingar förekommer ju troligtvis fler rapporteringar om ridsport.

4:3 Urval av artiklar

Själva urvalet av artiklar har skett genom systematisk analys och läsning av de sex tidningarnas sportsidor. Viktigt att poängtera är att de tidningsartiklar som vi sedan valt ut är de artiklar som sportredaktionerna i regel själva har definierat som "ridsport". Oftast inleds tidningarnas sportartiklar med en rubrik innan ingressen som talar om vilken sport artikeln handlar om. I de fall där dessa rubriker har saknats har vi ändå skummat igenom texterna för att avgöra om de företrädesvis handlar om ridsport. Återigen är det viktigt att nämna att trav- och galoppsport alltså inte ingår under tidningarnas benämning av ridsport och att vi därför valt bort dessa artiklar i vår undersökning. Vi har även valt bort krönikor och resultattabeller då vi i undersökningen främst varit ute efter de journalistiska texterna på sportsidorna. Alla artiklar om ridsport som vi slutligen har sorterat ut för att analysera har varit publicerade på tidningarnas sportsidor eller i sportbilagorna. Mer om själva analys- och kodningsförfarandet här nedan.

4:4 Utformning av kodschema

Undersökningens analysenheter är de sportartiklar funna i tidningsmaterialet som på ett eller annat sätt behandlar ridsport. För att kunna genomföra en analys av dessa tidningsartiklar har vi skapat ett kodschema där vi vävt in variabler som är avsedda att besvara undersökningens syfte och frågeställningar. Varje registrerad uppgift i kodschemat är en variabel. "Tidning" är till exempel en variabel, "kön på skribent" är en annan. Svaren på dessa frågor, exempelvis "Aftonbladet" eller "kvinna" kallas för variabelvärden.⁶⁵ För att grundligt kunna analysera sportartiklarna och för att få svar på våra uppställda frågeställningar har vi använt 31 stycken variabler som

---

⁶³ Tidningsutgivarnas hemsida – www.tu.se (2009-01-05).

⁶⁴ Esaiasson, Peter, mfl (2007), s.196.

⁶⁵ Östbye, Helge, mfl (2008), s.158.

analysverktyg. Dessa variabler är indelade i *identifierings- och utrymmesvariabler*, *uppmärksamhetsvariabler* samt *innehållsliga variabler*.

Uppmärksamhetsvariablerna är utformade för att kunna svara på vår första frågeställning: "Hur stor uppmärksamhet får ridsporten?". De innehållsliga variablerna är utformade för att kunna svara på vår andra frågeställning: "Vilken genuslogik framträder i rapporteringen av ridsport?" samt delfrågorna: "Vilken könsmärkning ges ridsporten?" och "Vilka föreställningar om idrott och sport framträder i rapporteringen?". Här nedan beskrivs variablerna lite närmre. Kodschemat finns som bilaga längst bak i uppsatsen.

Identifierings- och utrymmesvariabler

Variabel 1-5 är av "allmän" karaktär och ger oss svar på datum, veckodag, tidning och ridsportinriktning. Detta är viktigt då det är intressant att se hur mycket de olika tidningarna rapporterar, när de rapporterar och vilken ridsportsinriktning som tidningarna vanligtvis rapporterar om.⁶⁶

Uppmärksamhetsvariabler

Variabel 6-11 är uppmärksamhetsmått som ger oss svar på artikelns storlek och placering samt hur många sportsidor tidningen innehåller. I artikelstorlek ingår rubrik, ingress, bild och bildtext, och med placering menar vi om artikeln även pryder tidningens eller sportbilagans förstasida. I uppmärksamhetsmåttens koder kodas även eventuell förekomst av bilder, samt om det är tidningens egna skribenter och fotografer som arbetat fram artikeln eller om tidningen köpt in text- och bild från nyhetsbyrå. Användandet av egna fotografer och skribenter i en sportrapportering kan ju även det ses som ett uppmärksamhetsmått. Visar det sig till exempel att en redaktion många gånger hellre väljer att köpa in sina ridsportartiklar utifrån än att skriva dem själva, betyder ju det att man inte prioriterar ridsport på sin redaktion.

Innehållsliga variabler

Variabel 12-31 är innehållsmått och kan ses som själva undersökningens kärna. Här finner vi mer detaljerade, djupgående frågor som ger oss svar på våra frågeställningar av genuskaraktär. Här får vi svar på skribentens och huvudaktörens kön i text och bild. Med huvudaktör i text räknas den som omnämns eller citeras flest gånger i artikeln. Om flera personer framträder lika mycket har vi kodat den person som kommer först. Som huvudaktör i bild räknas den som framträder mest, är i förgrund i bild eller finns med på den största bilden. Om flera bilder är lika stora räknas den som är placerad högst upp till höger. Huvudaktörens ålder i eventuellt förekommande bild kodas också. Om huvudaktörens ålder inte omnämns i texten så har vi gjort en uppskattning utifrån vad artikeln i övrigt handlar om. Om barn- och ungdomsidrott inte omnämns i texten utgår vi ifrån att huvudaktören i artikeln är vuxen (20 år och uppåt).

I innehållsmått finns även en variabel som undersöker vad artikelns text i huvudsak handlar om. Variabeln besvarar i hur stor utsträckning idrottsinriktningen i artikeln handlar om elit- eller motionsidrott. Dessutom finner man här variabler som svarar på vilka arenor skribent och eventuell fotograf rapporterar ifrån och vilken roll huvudaktören i texten innehar.

---

⁶⁶Esaiasson, Peter, mfl (2007), s.230.

4:5 Kodning

Under två veckors tid har vi analyserat ridsportartiklar både på mikrofilm och i papperstidningar. På vår institution JMG fanns Dagens Nyheter, Göteborgs-Posten och Aftonbladet från kalenderåret 2007 i pappersform. På Göteborgs Kurs- och tidningsbibliotek (KTB) har de övriga tidningarna Sydsvenska Dagbladet, Norrköpings Tidningar och Västerbottens-Kuriren från 2007 funnits på mikrofilm. Samtliga artiklar som behandlat ridsport på ett eller annat sätt på tidningarnas sportsidor har som ovan beskrivits kodats. Under analysens gång har vi fyllt i kodblanketter som efter avslutad analys har överförts till statistikprogrammet SPSS. På en relativt kort tid har vi på detta sätt kunnat gå igenom en stor mängd data som vi sedan med hjälp av dataprogrammet SPSS har kunnat ordna och kategorisera.

Tabell 2. Antal undersökta tidningar och sportsidor samt antal funna och kodade ridsportartiklar (antal)

	DN	GP	Sydsvenskan	NT	VK	AB	Totalt
Antal tidningar	165	166	165	141	141	168	946
Antal sportsidor	1452	1892	1386	1480	1311	4049	11570
Antal artiklar	34	63	53	138	42	26	356

Sammanlagt har vi genom både papperstidningsbläddring och studie av mikrofilm kodat 356 tidningsartiklar ur 946 tidningar och cirka 11570 sportsidor. Antalet studerade sportsidor bygger dock på en uppskattning. Vi har räknat sidantalet i varje tidning som innehållit ridsport, och genom att sedan räkna ut ett medeltal för antal sportsidor i respektive tidning har vi kunnat räkna ut ett cirka tal på antal undersökta sportsidor. En sådan beräkning menar vi är oproblematisks då tidningarna ofta har ett fast format, och antal sportsidor sällan varierar. För att kunna uttala oss om andelen ridsport i respektive tidning kodade vi även storleken på varje funnen artikel (se kodschemat) där vi gav artikelstorleken *notis* en medelstorlek på 0,2 sportsidor, *mellanartikel* fick en medelstorlek på 0,35 sportsidor, *stor artikel* fick en medelstorlek på 0,75 sportsidor och artiklar som var *mer än en hel sida* fick en medelstorlek på 1,35 sportsidor. Genom en sådan kvantifiering kunde vi sedan ihop med tidningarnas totala antal sportsidor räkna ut ett procenttal för andelen ridsport i de undersökta tidningarna.

Anledningen till att antalet studerade tidningar skiljer sig något åt mellan de olika tidningarna beror på att tidningarna i vissa fall inte ges ut under röda dagar. Norrköpings Tidningar och Västerbottens-Kuriren utkommer till exempel aldrig på söndagar. Aftonbladets sportbilaga saknades i både pappersform och på mikrofilm under fem av våra valda analysdatum. För att undvika bortfall valde vi då istället att analysera de upplagor som utkom dagen före de datum vi från början tänkt analysera. Ett visst tidningsbortfall uppstod ändå, som tidigare nämnts, då vissa av våra valda tidningar ibland inte utkommer på röda dagar. Det slutgiltiga antalet undersökta tidningar anser vi ändå är så pass högt att bortfallen dock inte påverkar studiens externa validitet. Vi menar att vi med vår metod och vårt tidningsurval kommer att kunna uttala oss om valda tidningars ridsportrapportering för hela år 2007.

4:6 Validitet och reliabilitet

Reliabilitet handlar om kvaliteten i undersökningens insamling, bearbetning och analys.⁶⁷ Vi anser att reliabiliteten i vår undersökning är god då vi dels provkodade vårt kodschema tills dess att vi utformat ett analysverktyg som tycktes fungera för alla olika ridsportartiklar. Dels reliabilitetstestade vi vår undersökning och analyserade var och en för sig samma tio artiklar, vilket resulterade i samma resultat för oss båda. Dessutom kan vi framhålla att vi i vår undersökning haft relativt lättkodade och tydliga variabler som inte krävt något större tolkningsarbete. Inga frågetecken dök upp under kodningsarbetets gång och inga avvikande resultat uppstod heller. Utifrån detta anser vi alltså att vår undersökning har en god reliabilitet.

Validitet handlar om trovärdighet och innebär i stora drag att man analyserar relevanta aspekter av det man tänkt mäta. Hur undersökningens analys och data förhåller sig till studiens problemformulering framhålls som relevant inom begreppet.⁶⁸ Vi anser att vi har utformat kodschemat i direkt relation till undersökningens syfte och uppställda frågeställningar – och då vi under hela analysen kodat ridsportartiklar med hjälp av kodschemat menar vi att vi har mätt det vi avsett.

En möjlig invändning mot studiens validitet är att vi egentligen kanske skulle ha behövt undersöka ytterligare en sports rapportering i tidningsmediet för att ha något att jämföra våra ridsportsresultat med. Om man skall kunna uttala sig om ridsportens utrymme och dra slutsatser ifall sporten marginaliseras eller ej, behöver man ju siffror på hur stort utrymme andra sporter ges på sportsidorna. Vi kommer dock i denna undersökning att hänvisa till tidigare genomförda studier när vi analyserar våra resultat. Som vi har visat i teorikapitlet finns det redan en hel del undersökningsresultat som behandlar ämnet sportrapportering i media. Vår analys kommer således att genomföras med hjälp av uppgifter från dessa forskningsrapporter och artiklar som presenterades i uppsatsens teoridel. Dessutom, när det gäller frågan om huruvida ridsporten marginaliseras eller ej, framhåller vi det stora antal utövare ridsporten har och använder det som ett kriterium för att ridsporten också borde uppmärksammas frekvent i tidningarna.

En annan invändning är att vi möjligtvis skulle behövt göra en genomläsning av tidningarnas hela upplagor för att kunna uttala oss om ridsportens utrymme. Eventuellt kan ju andra delar av tidningarna än sportsidorna innehålla rapporteringar om ridsport. Ungdomsidrott och motionsidrott som vi tidigare nämnt ofta saknas på sportsidorna kanske istället går att finna på familjesidor och ungdomssidor i tidningarna. Vi är dock ute efter att studera tidningarnas definition av "sport", och menar att detta också är vad som går att finna på just sportsidorna. De sporter och idrotter, tävlingar och arrangemang som tidningarna väljer att rapportera om här är ju också vad tidningarna anser vara relevant i sportsammanhang.

Sammanfattningsvis hävdar vi en god reliabilitet, validitet, generaliserbarhet och att den empiriska studien väl besvarar uppsatsens frågeställningar och syfte.

---

⁶⁷ Östbye, Helge, mfl (2008), s.40.

⁶⁸ Ibid.

5 Resultat

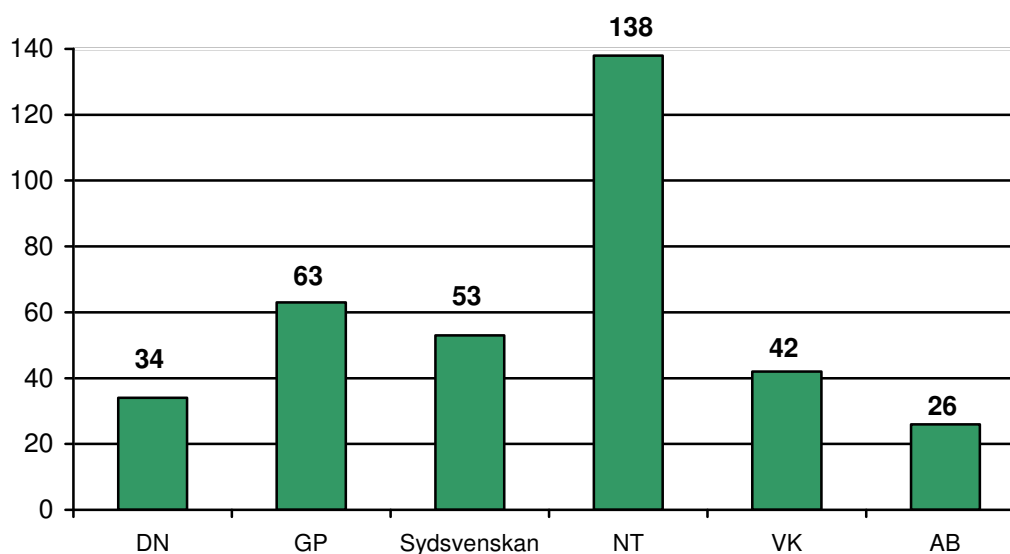
I följande kapitel presenterar vi våra undersökningsresultat. Resultaten är kategoriserade i rubriker efter uppsatsens frågeställningar. Under varje rubrik följer en sammanfattning där vi även analyserar våra resultat med uppsatsens teori. Avslutningsvis genomför vi en större sammanfattande diskussion under rubriken "Vilken genuslogik framträder i rapporteringen av ridsport?". Diagrammens och figurernas utförligare n-värden går att finna i tabellbilagan.

5:1 Hur stor uppmärksamhet får ridsporten?

Vi ämnar nu besvara vår första frågeställning (1) som handlar om ridsportens uppmärksamhet i svensk dagspress. Genom undersökningar av ridsportartiklarnas storlek i förhållande till det totala antalet sportsidor, artiklarnas placering, förekomst av eventuell bild samt prioritering av egen journalist från den egna redaktionen menar vi att vi kan dra slutsatser om hur stor uppmärksamhet ridsporten får i våra undersökta tidningar.

Det visar sig att ridsporten ges mycket lite utrymme på tidningarnas sportsidor. I de 946 undersökta tidningarna finner vi endast 356 artiklar om ridsport. Dessa artiklar fördelar sig på de undersökta tidningarna enligt nedanstående diagram.

Figur 2. Antalet funna ridsportartiklar per tidning (antal)

Norrköpings Tidningar utmärker sig här markant med betydligt fler ridsportartiklar än de övriga tidningarna. Aftonbladet innehåller i sin tur minst rapporteringar om ridsport. Tidningarna är undersökta under samma period, men i ovanstående tabell skall dock tas i beaktande att antalet undersökta tidningar har skiljt sig något åt – de undersökta lokaltidningarna var något färre än de övriga tidningarna, och varje tidning innehåller olika antal sportsidor. Dessutom varierar storleken på de olika ridsportartiklarna – från små notiser till rapporteringar på mer än en hel sida. För att få fram ett rättvisare resultat gällande ridsportens utrymme bör vi därför också titta på *andelen* ridsport.

De undersökta tidningarnas sportsidor innehöll tillsammans endast 1,1 procent ridsport under 2007. Av det totala antalet undersökta sportsidor – 11 570 sportsidor

- handlade sammanlagt endast 124,6 sidor om ridsport. Här nedan följer en tabell över andelen ridsport i respektive tidning.

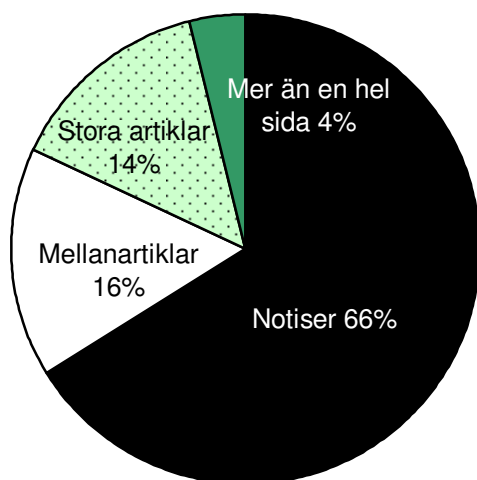
Tabell 3. Andelen ridsport i respektive tidning (antal och procent)

	DN	GP	Sydsvenskan	NT	VK	AB	Totalt
Antal artiklar	34	63	53	138	42	26	356
<i>Varav i procent:</i>							
Andel ridsport	1 %	1,2 %	1,5 %	2,9 %	0,9 %	0,3 %	1,1 %

Som tabellen ovanför visar fick ridsporten mest utrymme i lokaltidningen Norrköpings Tidningar och minst utrymme i kvällstidningen Aftonbladet. Vi fann en markant skillnad mellan andelen ridsport i Norrköpings Tidningar och Västerbottens-Kuriren och hypotesen om att en lokaltidning med stjärnryttare boende i regionen skulle rapportera mer om ridsport visade sig således kunna stämma. Resultaten skulle möjligen även kunna förklaras med de två utgivningsområdenas olika geografiska belägenhet.

När det gäller storleken på de funna ridsportartiklarna visade sig de flesta artiklar vara notiser på mindre än en fjärdedels sida. I till exempel NT och GP bestod ridsportrapporteringen till cirka 70 procent av små notiser.

Figur 3. Storleken på de funna ridsportartiklarna (procent)

n-tal=356

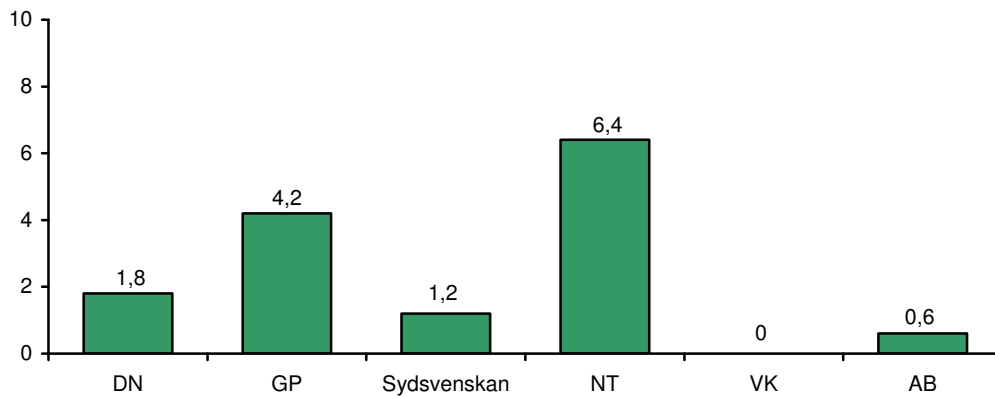
Tidningarna innehöll alltså få längre reportage om ridsport, med ett undantag för Aftonbladet. Aftonbladet innehöll nämligen relativt stora artiklar när de väl rapporterade. Möjligtvis går resultatet att förklara med att Aftonbladets sportbilaga överlag innehåller mycket bildmaterial och stora rubriker som gör att alla deras artiklar är mer eller mindre "helsidor".

Ett annat uppmärksamhetsmått är hur ofta tidningarna uppmärksammar ridsporten på sina framsidor. Det visade sig att av de 946 undersökta tidningarna är det endast

22 som på något sätt har ridsport på sina förstasidor. Dessa få förstasidor fördelar sig enligt följande:

Figur 4. Andelen förstasidor där ridsport förekommer (procent)

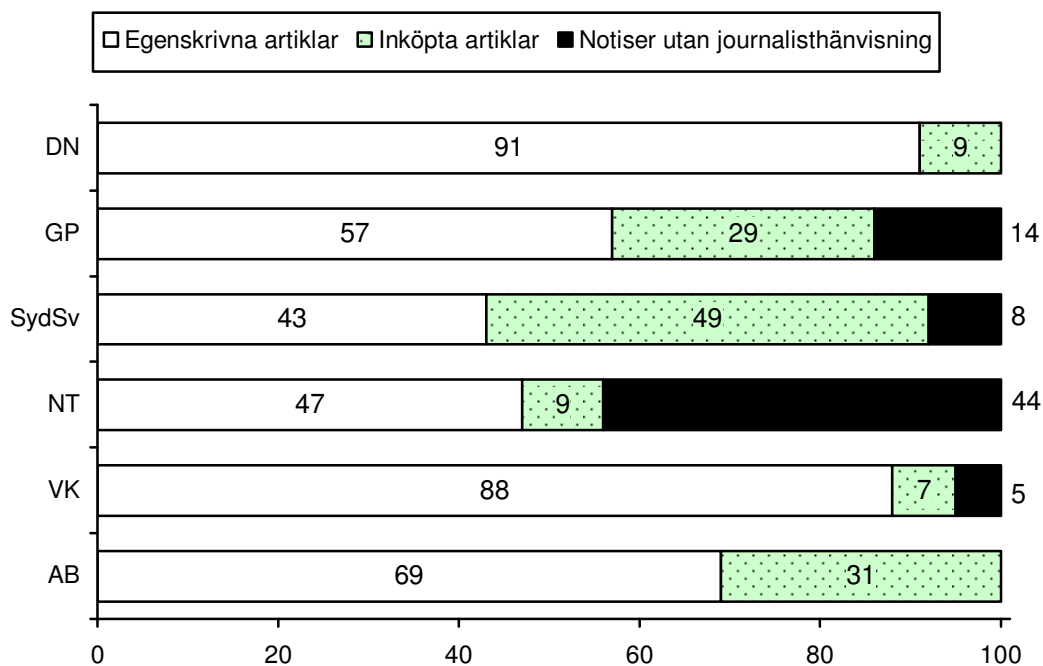

n-tal=946

Lokaltidningen Norrköpings Tidningar som har ryttarstjärnorna Malin Baryard-Johnsson och Helena Lundbäck boende i spridningsområdet utmärker sig med aningen fler tidningar där ridsport förekommer på framsidan. Västerbottens-Kuriren har däremot inte ridsport längst fram i tidningen någon gång under våra undersökta datum. Överlag tycks, som vi kan se i tabellen ovan, inte ridsport vara en sport som tidningarna placerar på sina framsidor.

Ytterligare ett uppmärksamhetsmått är om det är tidningens egna skribenter och fotografer som arbetat fram artikeln eller om redaktionen köpt in text- och bild från nyhetsbyrå. Visar det sig till exempel att en redaktion väljer att köpa in många av sina ridsportartiklar, betyder ju det att man inte prioriterar ridsport på redaktionen.

Figur 5. Andelen inköpta och egenskrivna artiklar (procent)

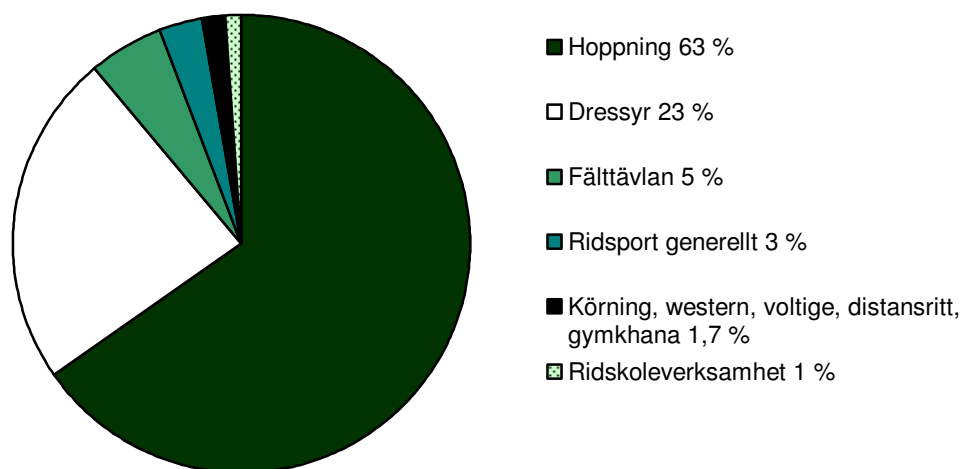

n-tal=356

Vår undersökning visade att de flesta artiklar var skrivna av tidningarnas egna anställda journalister. Cirka 60 procent av artiklarna hade en namnhänvisning till journalist medan ungefär 20 procent av artiklarna hänvisade till TT eller annan nyhetsbyrå. Ungefär lika många saknade journalisthänvisning överhuvudtaget. Dessa artiklar bestod företrädesvis av små notiser där redaktionerna antagligen har gjort bedömningen att journalistens namn inte ens behövdes skriva ut.

Som vi kan se i diagrammet ovanför så utmärker sig Sydsvenskan med störst andel inköpta artiklar. Hela 49 procent av Sydsvenska Dagbladets alla ridsportartiklar är nämligen inköpta utifrån. Vidare ser vi att en stor del av NT:s ridsportartiklar är små notiser där journalisthänvisning saknats. Också det kan så klart ses som ett uppmärksamhetsmått.

Figur 6. Andelen rapporter om olika ridsportinriktningar (procent)

n-tal=345

När det gäller de olika ridsportinriktningarna visar det sig att det är disciplinerna hoppning och dressyr som det rapporteras mest om i samtliga av de undersökta tidningarna. De flesta tidningar rapporterar även någon gång om disciplinen fälttävlan, även om det är en ridsportinriktning som inte utmärker sig lika starkt som hoppning och dressyr. Aftonbladet är den enda av de sex tidningarna som inte rapporterat om fälttävlan överhuvudtaget. De resterande inriktningarna körning, western, voltige, distansritt och gymkhana rapporterar tidningarna mycket sällan om. Eftersom hoppning, dressyr och fälttävlan är de största disciplinerna inom ridsport är det ingen överraskning att tidningarna rapporterar mest om dessa. Anmärkningsvärt är dock att tidningarna så sällan rapporterar om ridskoleverksamhet. Vi hade tänkt att i alla fall de lokala tidningarna NT och VK i större utsträckning skulle rapportera från ridskolorna.

När det gäller bildmaterial förekommer sådant sällan i ridsportrapporteringen. Ridsportartiklarna består som tidigare nämnts mestadels av små notiser och dessa uppmärksammas inte heller med bild. 52 procent av de funna ridsportartiklarna saknar bild. I 40 procent av artiklarna publiceras en bild till texten i artikeln. I 8 procent av artiklarna förekommer två eller fler bilder. Aftonbladet innehåller fler bilder än de övriga tidningarna, 89 procent av deras artiklar pryds med bildmaterial. NT är den tidning med minst antal bilder, endast 38 procent av NT:s ridsportartiklar innehåller bild eller foto.

Sammanfattning

I vår undersökning visade det sig att ridsporten uppmärksammas väldigt sällan i de undersökta tidningarna. Av de sex tidningarnas totala sportrapportering under 2007 bestod endast 1,1 procent av ridsport. Siffran går att relatera till exempelvis Ulrika Anderssons arbetsrapportsresultat från 2003 års publicistiska bokslut där fotboll och ishockey visade sig ta mest utrymme i anspråk. Västerbottens-Kuriren bestod i Anderssons liknande undersökning av 28 procent fotboll och 16 procent ishockey. I de andra undersökta lokaltidningarna i Anderssons studie – Piteå-Tidningen och Östgöta Correspondenten – var motsvarande siffror 36 procent fotboll och 18 procent ishockey, samt 30 procent fotboll och 15 procent ishockey.⁶⁹ I Wallins studie från 1995 fylldes 22 procent av sportsidorna av ishockey (i denna siffra är dock inte tidningarnas resultat och tipsservice inräknade).⁷⁰ Med kriteriet att en sport som har många utövare också skall uppmärksammas därefter i medierna kan vi således med våra undersökningsresultat framhålla hur ridsporten avsevärt marginaliseras i tidningarna. I jämförelse med det utrymme exempelvis sporten ishockey får i tidningarna blir marginaliseringen av ridsporten påtaglig. Ishockey har betydligt färre utövare än ridsporten, men får än mer plats i tidningarnas sportrapporteringar - dess utövare består, tillskillnad från ridsporten, mestadels av män.

Norrköpings Tidningar visar sig rapportera aningen mer om ridsport, än de övriga undersökta tidningarna. 2,9 procent av NT:s sportmaterial 2007 bestod av ridsport. Under analysens gång tycker vi oss även ha uppmärksammat att artiklarna ofta handlat om Norrköpings egna ryttarstjärnor Helena Lundbäck och Malin Baryard-Johnsson. Men tidningen innehöll även fler notiser om lokala ridsportstävlingar. Vi valde att ha med Norrköpings Tidningar i studien då vi ville undersöka om det förekommer fler rapporter om ridsport i en lokaltidning som har ryttarstjärnor boende i tidningens spridningsområde. En sådan hypotes visade sig möjligen kunna stämma. Västerbottens-Kuriren som utkommer i Umeå med omnejd och som saknar ryttarstjärnor i regionen, innehöll betydligt mindre ridsportrapporteringar – endast 0,9 procent ridsport. Resultatet går eventuellt även att förklara med orternas olika geografiska belägenhet. I sin studie lyfter till exempel Andersson fram hur vintersporter som utförsåkning får betydligt mer utrymme hos Piteåtidningen och Västerbottens-Kuriren (4 respektive 5 procent) än hos Östgöta Correspondenten – just på grund av dessa tidningars geografiska belägenhet.⁷¹ Det är inte omöjligt att tänka sig att ridsporten har fler engagerade i Norrköpingsregionen än i Umeåtrakten och att lokaltidningarna därför rapporterar olika mycket om ridsport. Lite förvånande är emellertid att inte Sydsvenska Dagbladet visade sig rapportera mer om ridsport – sportsidorna i Sydsvenskan innehöll endast 1,5 procent ridsport. Trots att Sydsvenska Dagbladet räknas som en storstadstidning tänkte vi att ridsportrapporteringen där skulle vara relativt god då ridsporten är stor i Skåne och ryttarstjärnor som exempelvis Jan Brink och Maria Gretzer bor i regionen.

Andra uppmärksamhetsmått i vår undersökning var storleken på ridsportartiklarna samt antal förstasidor där ridsport förekommer. I båda dessa avseenden kan vi ytterligare framhålla hur ridsport tycks marginaliseras. Hela 66 procent av de funna artiklarna bestod av notiser (artiklar mindre än ¼ tidningssida). Endast 4 procent av artiklarna bestod av mer än en hel sida om ridsport. NT och GP har störst andel notiser då mer eller mindre 70 procent av dessa tidningars ridsportsmaterial består av notiser. Majoriteten av artiklarna saknade också bildmaterial.

---

⁶⁹ Andersson, Ulrika (2003), s.13f.

⁷⁰ Wallin, Ulf (2000), s.33.

⁷¹ Andersson, Ulrika (2003), s.13f.

I teoridelen lyfte vi fram hur en del av marginaliseringen av kvinnsporten, enligt Wickman, bestod av att kvinnors prestationer sällan läggs fram på de mest prestigefyllda platserna i medierna, exempelvis på tidningarnas framsidor. Vår undersökning visade att ridsport mycket sällan uppmärksammas på tidningarnas första sidor. Ridsport förekommer på framsidan av tidningarna endast i 2,3 procent av fallen. Västerbottens-Kuriren hade ingen gång under vår undersökta period ridsport på framsidan av sin tidning, Aftonbladet endast en gång, Sydsvenskan två gånger och DN tre gånger. GP och NT hade ridsport på framsidan i sju respektive nio av de undersökta tidningarna. Då ridsportartiklar mycket sällan pryder framsidorna av tidningarna drar vi slutsatsen att tidningarna inte heller anser att ämnet ridsport har något högt nyhetsvärde.

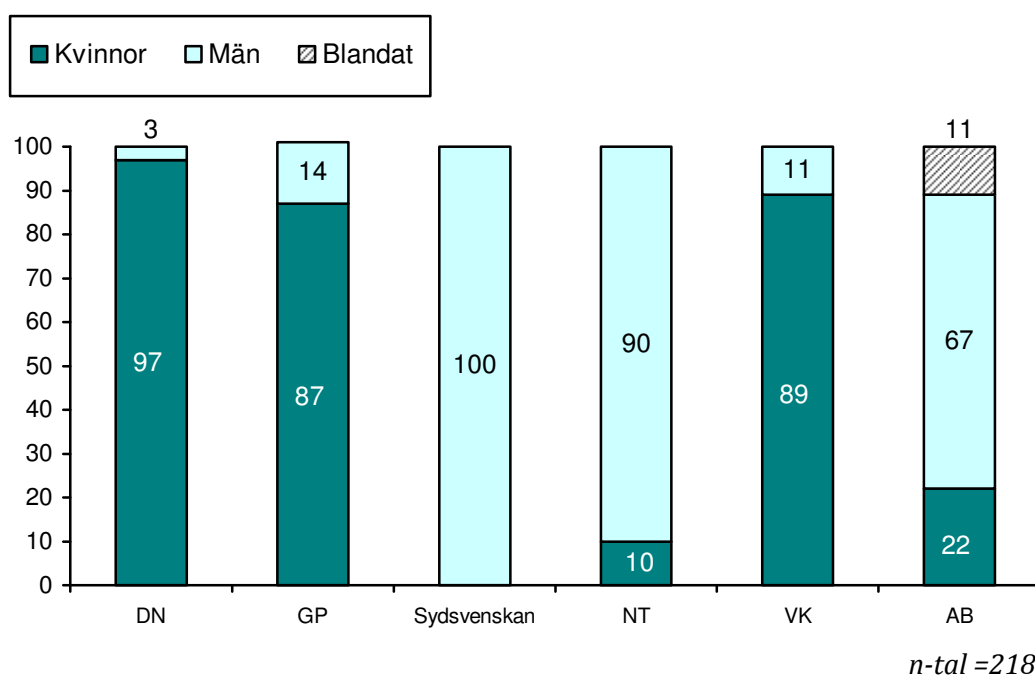
Användandet av egna fotografier och skribenter i en sportrapportering kan ju även det ses som ett uppmärksamhetsmått samt mått på nyhetsvärde. Visar det sig till exempel att en redaktion många gånger väljer att köpa in sina ridsportartiklar utifrån, betyder ju det att man inte prioriterar ridsport med sin egen redaktions arbetsresurser. Detta visar sig möjligtvis kunna vara fallet. 20 procent av alla ridsportartiklar i tidningarna är nämligen undertecknade med TT eller annan nyhetsbyrå. Ytterligare 20 procent av artiklarna är så små att de saknar referens till en journalist. Vi kan visserligen framhålla att 60 procent av artiklarna då skulle vara skrivna av redaktionernas egna medarbetare. Efter mailkontakt med sportredaktionen på Västerbottens-Kuriren visar det sig dock att deras ridsportartiklar till största del är inköpta av en frilansande journalist. Den kvinnliga journalisten som står som skribent till de flesta av Västerbottens-Kurirens ridsportartiklar är inte fastanställd på sportredaktionen, utan anlitas i de fall då ridsport skall ges plats på tidningens sportsidor. Vid vår analys har vi ju räknat alla artiklar som är undertecknade med namn på skribent som redaktionsmaterial. Detta visade sig gälla i 60 procent av artiklarna – men vi måste alltså här komma med en invändning om att många av dessa artiklar dock ändå kan vara artiklar inköpta utifrån – som till exempel från frilansande journalister. Mer om ridsportartiklarnas skribenter i nästa kapitel där vi nu skall besvara uppsatsens andra frågeställning.

5:2 Vilken könsmärkning ges ridsporten?

Vi kommer i följande kapitel besvara uppsatsens andra frågeställning (2a) som handlar om vilken könsmärkning ridsporten ges i de undersökta tidningarna. Denna frågeställning menar vi kan besvaras genom resultat kring hur ofta kvinnor respektive män förekommer i rapporteringen av ridsport – både vad gäller text och bild – samt vilket kön de journalister och skribenter som rapporterar om ridsport har.

Vid en första resultatansblick visar det sig att det är ungefär lika många kvinnor som män som skriver om ridsport. Vid en närmre granskning av siffrorna visar det sig dock variera markant mellan våra undersökta tidningar när det gäller könsmärkningen av journalisterna. Ingen av de olika tidningarnas redaktioner har egentligen en jämn könsfördelning bland de journalister som får skriva om ridsport.

Figur 7. Kön på ridsportartiklarnas skribenter (procent)

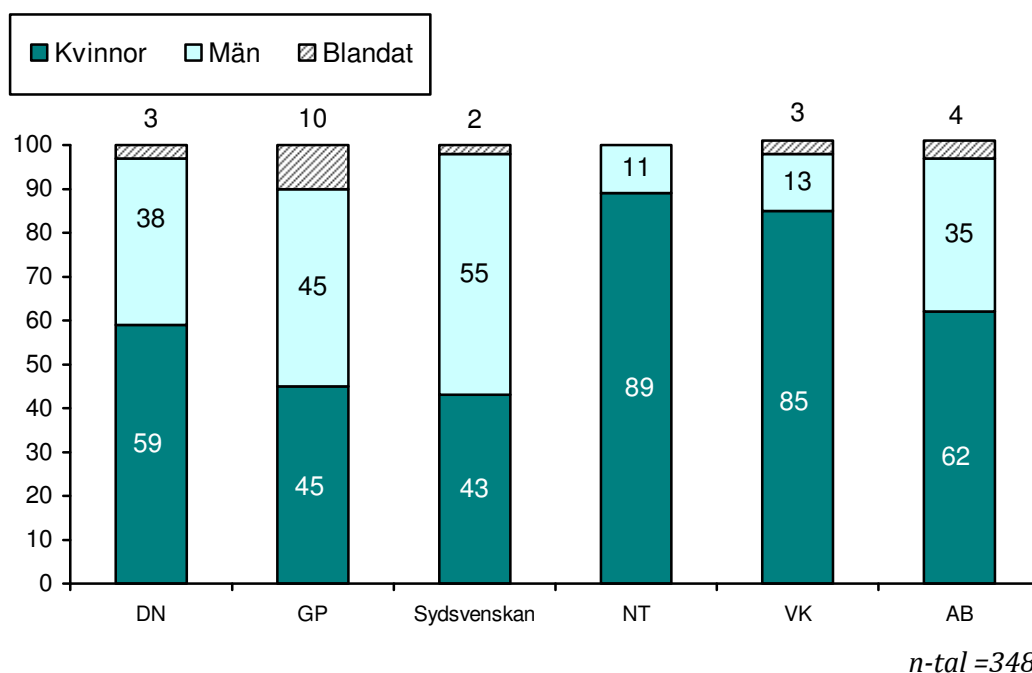
På tidningarna tycks det, enligt tabellen här ovan, antingen vara företrädesvis flest män *eller* företrädesvis flest kvinnor som rapporterar om ridsport. I DN, GP och VK är nästan alla ridsportartiklar skrivna av kvinnor. I Sydsvenskan, NT och Aftonbladet är resultaten å andra sidan de motsatta. I Sydsvenskan är istället *alla* artiklar skrivna av män. I NT är 90 procent av artiklarna skrivna av män och i Aftonbladet 67 procent – Aftonbladet har dessutom 11 procent ridsportartiklar som är skrivna av både kvinnor och män. De "skeva" resultaten där journalisternas kön skiljer sig så markant åt mellan tidningarna kan möjligen tolkas som att det ute på redaktionerna oftast är en och samma journalist som skriver om ridsport. Under vår analys reagerade vi just över det, att varje tidning ofta tycktes ha en och samma skribent som fick rapportera om ridsport.

Till dessa siffror skall också tilläggas att hela 39 procent av artiklarna har varit okodbara och helt saknat hänvisning till en skribent. Detta är ett resultat i sig som vi i

kapitlet innan hävdar är högst intressant ur ett uppmärksamhetsperspektiv – ett sådant resultat går ju att tolka som att många av ridsportartiklarna består av mindre notiser där hänvisning till journalist inte ens behövs göras. Eller att artiklarna inte är skrivna av tidningarnas egna journalister utan inköpta artiklar från nyhetsbyråer – då saknas i regel skribentens namn under artikeln.

När det gäller könsfördelningen i själva artiklarna skiljer sig resultaten även här åt mellan våra undersökta tidningar. Slår vi ihop alla funna artiklar om ridsport har 69 procent av artiklarna en kvinna som huvudaktör i texten medan män är huvudaktörer i 28 procent av artiklarna. När det handlar om bilder ser procentsatserna något annorlunda ut och här gäller att i 62 procent av artiklarna är kvinnor huvudaktörer i bild medan 35 procent av artiklarna har män som huvudaktörer i bilderna. Dessa siffror är dock aningen missvisande då resultaten som sagt skiljer sig åt mellan de olika tidningarna. Exempelvis utjämnar lokaltidningarnas stora fokus på kvinnliga ryttare storstadstidningarnas annars ganska "jämna" könsfördelning i texter och bilder. Se figuren nedan.

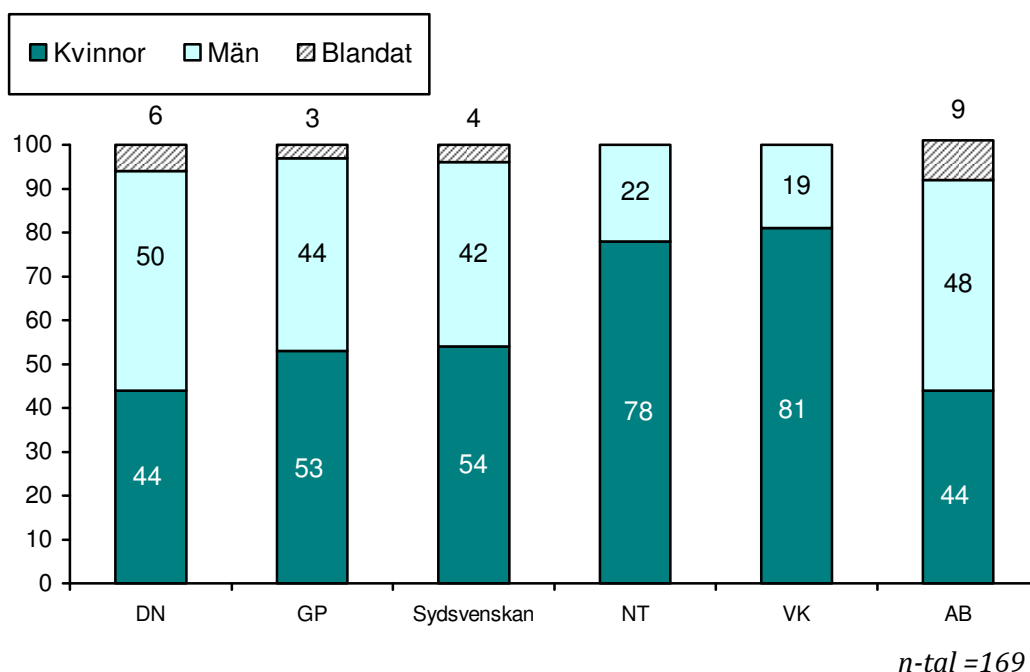
Figur 8. Kön på huvudaktör i texterna (procent)

Som ovanstående tabell visar har storstadstidningarna DN, GP och Sydsvenskan procentuellt sett många fler artiklar som handlar om manliga ryttare än vad lokaltidningarna NT och VK har. Aftonbladet har något färre artiklar som handlar om män än storstadstidningarna men fler artiklar om män än vad lokaltidningarna har. GP utmärker sig med lika många ridsportartiklar där män är huvudaktörer, som artiklar där kvinnor är huvudaktörer. Även Sydsvenskan har en ganska "jämna" könsfördelning.

När det gäller kön på huvudaktör i bild har fem av tidningarna (DN, NT, VK och Aftonbladet) färre kvinnor som huvudaktör på bild än det antal artiklar där kvinnor är huvudaktör i text. Resultatet kan tolkas som att tidningarna oftare publicerar bild när ridsportartiklarna handlar om män. Eller så pryds flera artiklar som egentligen handlar om kvinnor av bild där män dock får vara huvudaktörer.

Figur 9. Kön på huvudaktör i bilderna (procent)

Könsfördelningen i tidningarnas bilder, som ovanstående tabell visar, tycks vara "jämnare" än i tidningarnas texter om ridsport. Fler män figurerar på bild, än i text. Kanske är det dock missvisande att tala om "jämnare" könsfördelning. Om man relaterar våra resultat till siffror som presenterades i uppsatsens teoridel, kan man ifrågasätta ifall det bör vara en jämn könsfördelning i den meningen 50 procent kvinnor och 50 procent män när det gäller medier och ridsport. Siffror från Svenska Ridsportförbundet visar att cirka 88 procent av dem som engagerar sig inom ridsporten runt om i landet är kvinnor. Denna könsfördelning, att kvinnor är i majoritet, ges alltså bara i lokaltidningarna av de tidningarna vi har undersökt. På elitnivå figurerar i och för sig många män inom ridsporten – det kan användas som ett argument för att storstadstidningarna och Aftonbladet har så många artiklar där män också får figurera huvudroll. Men som vi kommer diskutera längre fram i uppsatsen så kan man ifrågasätta att dessa tidningar enbart skall rapportera från elitävlingar och elitsammanhang – det finns andra definitioner av "sport" än den som i så fall figurerar på dessa tidningars redaktioner.

Sammanfattning

Könsmärkningen av ridsporten skiljer sig alltså åt mellan våra undersökta tidningar. Medan lokaltidningarna Norrköpings Tidningar och Västerbottens-Kuriren presenterar en bild som stämmer ganska väl överrens med könsfördelningen på antal ridsportsutövare i verkligheten, presenterar storstadstidningarna och kvällstidningen en annorlunda bild. I Sydsvenska Dagbladets ridsportartiklar får till och med fler män än kvinnor figurera som huvudaktörer i text, och i GP är fördelningen mellan antal kvinnor och män som huvudaktörer i text lika. Aftonbladet och DN har visserligen fler kvinnor som huvudaktörer i sina artiklar, men jämför vi med siffrorna från Svenska Ridsportförbundet så kan man framhålla hur dessa tidningar ändå presenterar en "missvisande bild". Män som utövar ridsport tycks i dessa tidningar få mer plats än de kvinnor som rider. Detsamma gäller de bilder som publiceras tillsammans med ridsportartiklarna. Här sjunker till och med

procentsatserna för andelen kvinnor som huvudaktörer. I de flesta tidningar förekommer det fler män som huvudaktörer på bild än vad det finns artiklar som har män som huvudaktörer i text. Resultaten kan möjligen relateras till att tidningarna innehåller en hel del elitsportsrapporteringar där antalet tävlande män är något högre. Men det är ändå ett anmärkningsvärt resultat att män när det gäller ridsport får figurera oftare på bild än vad som skrivs om dem i artikel.

Ytterligare ett resultat är att när ridsportartiklarna väl består av ett längre redaktionellt material, så tycks det vara en och samma journalist på respektive tidning som får skriva om ridsport. I vår undersökning visade sig könsfördelningen mellan skribenterna till ridsportartiklarna skilja sig markant åt mellan de olika tidningarna. Till exempel skrevs 97 procent och 87 procent av alla ridsportartiklar i DN respektive GP av kvinnor, medan istället *alla* ridsportartiklar i Sydsvenska Dagbladet var skrivna av män. Dessa siffror blir lättare att förstå om man tänker sig att redaktionerna oftast använder sig av en och samma journalist när det handlar om ridsport.

För att bättre kunna tolka våra resultat har vi kontaktat sportredaktionerna på de tidningar vi undersökt och fått en lista över de fastanställda på redaktionerna under året 2007. Nedanstående tabell presenterar könsfördelningen på sportredaktionerna under den tid då våra undersökta artiklar publicerades. Uppgifter från Aftonbladet saknas.

Tabell 4. Könsfördelningen på tidningarnas sportredaktioner (antal)

DN	17 män	3 kvinnor
GP	15 män	5 kvinnor
Sydsvenskan	14 män	2 kvinnor
NT	7 män	-
VK	4 män	1 kvinna
Aftonbladet	-	-

Som ovanstående tabell visar saknar Norrköpings Tidningar kvinnliga fastanställda sportjournalister. Ändå visar vår undersökning att 10 procent av NT:s ridsportartiklar har skrivits av kvinnor. Vi kan således anta att dessa artiklar istället har skrivits av frilansande journalister, och att alltså ett ytterligare antal artiklar har köpts in utifrån än vad vi i vår undersökning kunnat komma fram till. Tabellen går dessutom att relatera till Monika Djerf-Pierres forskning som vi lyfte fram i början av uppsatsen. Djerf-Pierre framhåller hur kvinnor och män på olika sätt och i olika grad hänvisats till olika platser inom journalistiken.⁷² Även Monica Löfgren-Nilsson och Madeleine Kleberg framhåller, som vi tidigare nämnt, en könsmärkning gällande journalisternas bevakningsområden.⁷³ När det gäller avdelningen sport kan vi här se att det tycks finnas en framträdande könsmärkning – alla sportredaktionerna består ju företrädesvis av män. Dock tycks det enligt våra undersökningsresultat som sagt skilja sig mellan redaktionerna om det är kvinnor eller män på redaktionerna som får skriva om just ridsport. Här är könsmärkningen inte lika tydlig. Men kanske kan man lyfta fram det anmärkningsvärda att trots att sportredaktionerna består av flest män, så är nästan alla ridsportartiklar i DN, GP och VK ändå skrivna av kvinnliga journalister.

⁷² Djerf-Pierre, Monica (2003), s.44.

⁷³ Löfgren-Nilsson, Monica (2007) och Kleberg, Madeleine (2006).

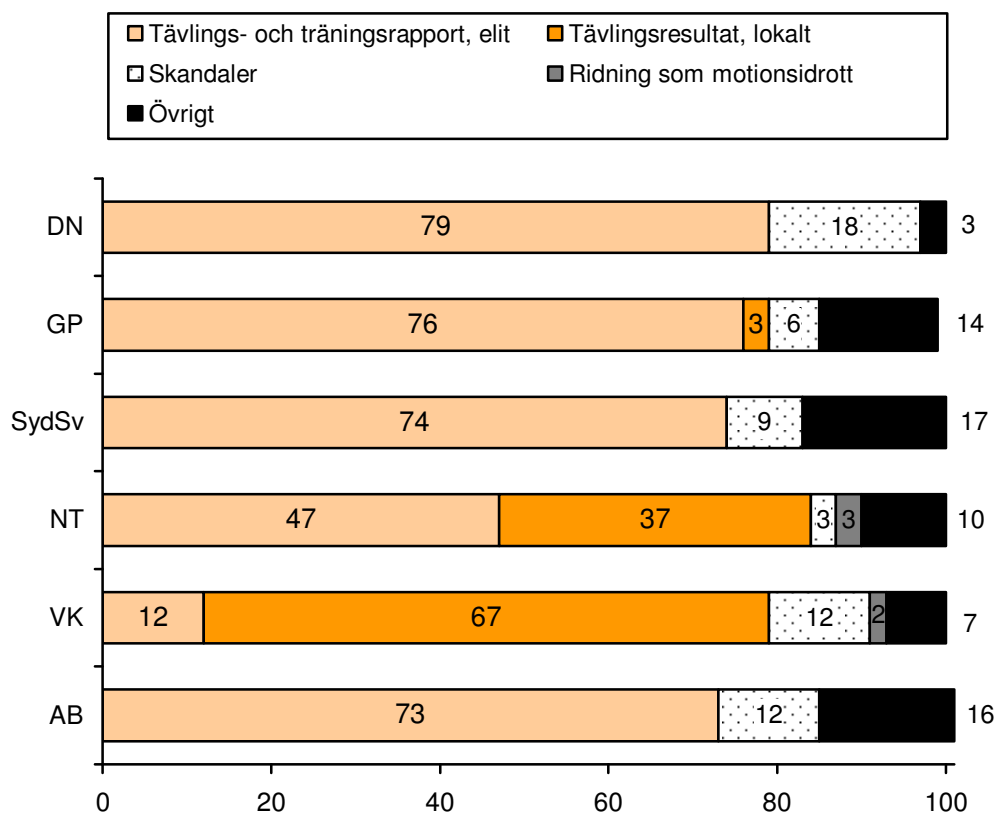

5:3 Vilka föreställningar om idrott och sport framträder i rapporteringen?

Vi kommer i detta kapitel att besvara uppsatsens andra frågeställning (2b) som handlar om vilka föreställningar om sport och idrott som framträder i rapporteringen. Genom undersökningar som behandlar innehållet i artikeltexterna (om tidningarna fokuserar på elit- eller motionsidrott), huvudaktörens ålder i text och bild, samt vilka arenor tidningarna i huvudsak rapporterar ifrån tänker vi oss att vi kan utläsa ett resultat av vilken sportdefinition som i tidningarna gör sig tydlig.

Vid en första resultatansblick kan vi se att lokaltidningarna Norrköpings Tidningar och Västerbottens-Kuriren även i denna frågeställning i några sammanhang skiljer sig från de undersökta storstadstidningarna och Aftonbladet. När det gäller innehållet i artiklarna visar det sig till exempel att tidningarnas ridsportartiklar överlag handlar om elitidrott – men med undantag för just Västerbottens-Kuriren och Norrköpings Tidningar.

Figur 10. Innehållet i artiklarna (procent)

n-tal = 354

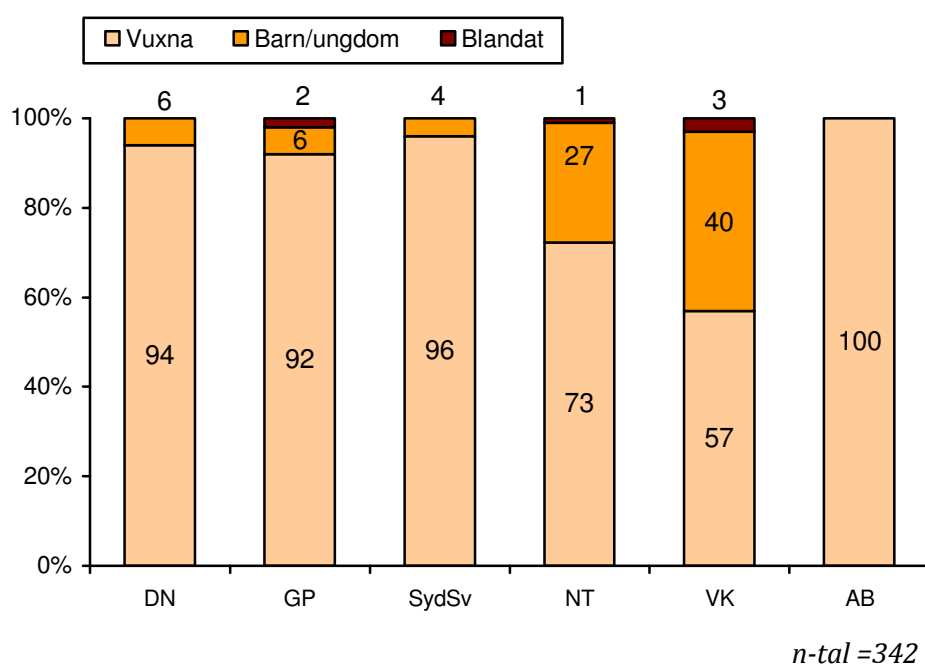
Som ovanstående diagram visar så innehåller våra undersökta tidningar en hel del rapporter från elitnivå. Tävlings- och träningsrapporter från elitnivå dominerar i alla tidningarnas artiklar, med undantag för Norrköpings Tidningar och Västerbottens-Kuriren. Lokaltidningarna innehåller istället en större andel lokala tävlingsresultat än de övriga tidningarna. Kategorin övrigt i diagrammet står för artikelinnehåll som "fakta om den aktiva ryttaren/hästen", "personfakta/privatliv" samt "organisation/ekonomi". Dessa kategorier handlade dock nästan också enbart om elitnivå då texterna i sådana fall mestadels fokuserade på elitidrottsstjärnorna. I alla tidningar fanns dessutom artiklar som rapporterade om "skandaler" inom ridsporten.

Bland annat skrevs det en del om tävlingsolyckor samt om dopningsskandaler och avstängningar från tävlingar – denna kategori dominerades även den med rapporter från elitnivå.

Norrköpings Tidningar och Västerbottens-Kuriren visade sig vara de enda tidningar som på något sätt skrev om ridsport som motionsidrott eller fritidssysselsättning. 3 procent av Norrköpings Tidningars artiklar handlar om ridsport sett ur ett sådant perspektiv. I Västerbottens-Kuriren handlar 2 procent av artiklarna om motionsidrott.

Går vi vidare och undersöker åldern på huvudaktörerna i artiklarna utmärker sig lokaltidningarna även här. Lokaltidningarna innehåller någon andel mer ungdomsidrott än de övriga tidningarna.

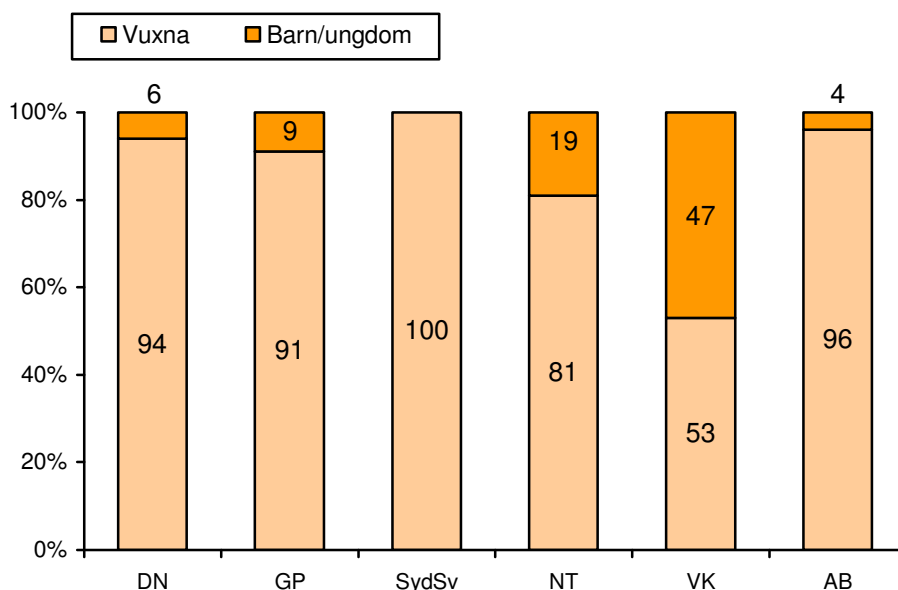
Figur 11. Ålder på huvudaktör i texterna (procent)

Av tabellen ovan kan vi utläsa att den stora majoriteten av huvudaktörerna i ridsportartiklarna är vuxna. Vi kan också se att de lokala tidningarna NT och VK har barn- och ungdomar som huvudaktörer i text i något större utsträckning än de övriga tidningarna. Västerbottens-Kuriren utmärker sig då hela 40 procent av deras ridsportartiklar har barn eller unga som huvudaktörer i texterna. Förklaringen går möjligen att finna i lokaltidningarnas återkommande rapporteringar från exempelvis lokala ponnytävlingar.

När det gäller huvudaktör i bild kan vi även här framhålla att den stora majoriteten på bilderna är vuxna. Se figuren på nästa sida.

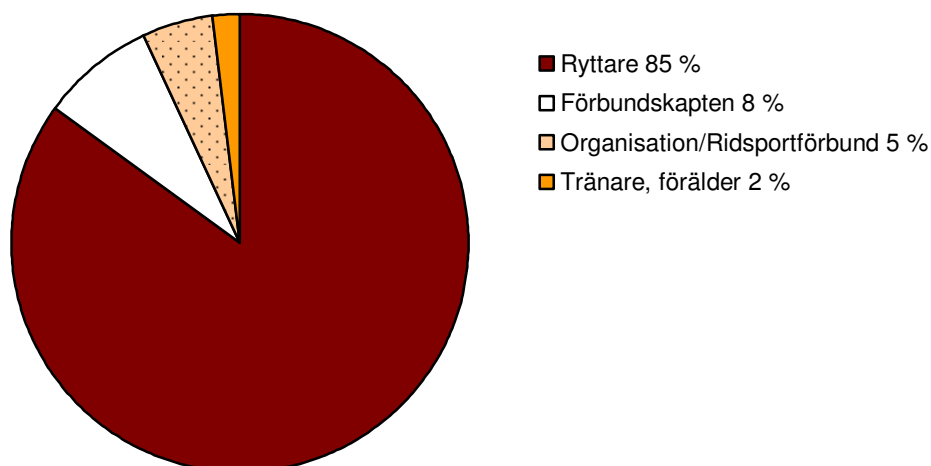
Figur 12. Ålder på huvudaktör i bilderna (procent)

n-tal = 169

Som figurerna ovanför visar är det vuxna huvudaktörer som dominerar i ridsportrapporteringen i samtliga tidningar, både vad det gäller text och bild. I DN, GP, Sydsvenskan och Aftonbladet förekommer rapporteringar om barn- och ungdomar, men i väldigt liten utsträckning. Detta har sin möjliga förklaring i att storstadstidningarna och Aftonbladet nästan enbart rapporterar från elitnivå och att det i elittävlingar som världscupen och liknande mestadels figurerar vuxna ryttare. De vuxna huvudaktörerna dominerar även i de lokala tidningarna NT och VK, men dessa tidningar rapporterar mer om barn- och ungdomar i ridsportsammanhang. Ofta sker lokaltidningarnas rapporteringar från ponnytävlingar och liknande runt regionen, där de tävlande ryttarna vanligtvis är under 18 år.

Figur 13. Roll huvudaktör i texterna (procent)

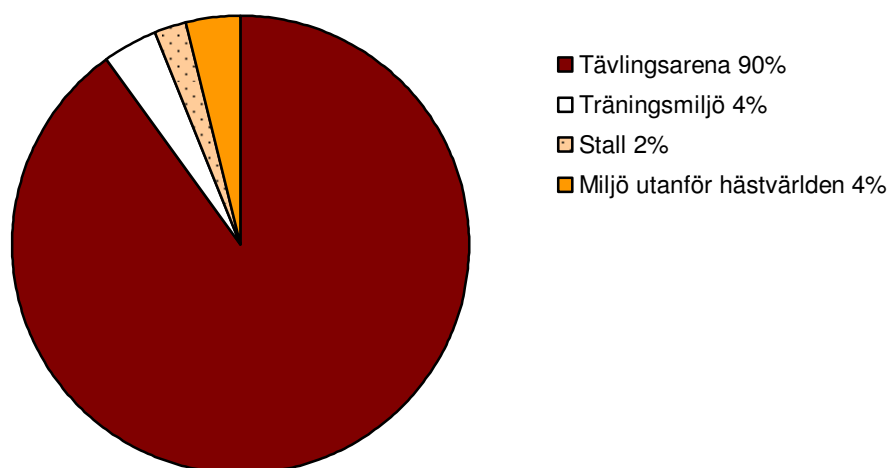

n-tal = 342

Som cirkeldiagrammet ovan visar är det ryttare som dominerar som huvudaktör i text i alla sex undersökta tidningar. Eftersom majoriteten av ridsportartiklarna är rapporter från tävlingar är detta inte särskilt konstigt. Som huvudaktör i text utmärker sig även förbundskapten från de resterande aktörerna. I de flesta fall är det hoppryttaren och Svenska hopplandslagets förbundskapten Maria Gretzer som då varit huvudaktör i artiklarna. Även organisationsrepresentant och Ridsportförbundet förekommer som huvudaktörer i text i några av artiklarna. Då organisationsrepresentanter eller Svenska Ridsportförbundet förekommit som huvudaktörer har det till största delen varit personer från Svenska Ridsportförbundet som figurerat i artiklarna. Ridlärare, politiker och hästägare/uppfödare som vi hade med som variabelvärden i undersökningen förekom inte som huvudaktörer i någon av de texter vi analyserade. När det gäller roll på huvudaktör i bild visade resultatet ungefär överensstämma med roll huvudaktör i text. Något större andel ryttare förekom dock i bildmaterialet. 94 procent av bilderna hade ryttare som huvudaktör i bild.

Nästa område vi ville undersöka för att kunna uttala oss om vilken sportdefinition som i tidningarna gör sig tydlig, var vilken arena och i vilka sammanhang tidningarna väljer att rapportera ifrån. Wallin framhåller i sin forskningsartikel att det har blivit allt vanligare att sportreportrarna skall ge sig in i omklädningsrummen efter tävlingarna för att skaffa kommentarer. Han nämner även att det ute på sportredaktionerna fokuseras allt mer på idrottsstjärnornas privatliv, sådant som kanske inte alltid har direkt med tävlingarna och matcherna att göra.⁷⁴ Vi ville undersöka om även ridsporten innehöll sådana reportage där "stallet" istället blev synonymt med omklädningsrummen. Tidningarna visade sig i vår undersökning dock rapportera ytterst lite från miljöer utanför tävlingsammanhangen. Ridsportstävlingarna tycks undantagslöst vara det som intresserar sportreportrarna när de väljer att skriva om ridsport.

Figur 14. Arenor/sammanhang som det rapporteras ifrån i texterna (procent)

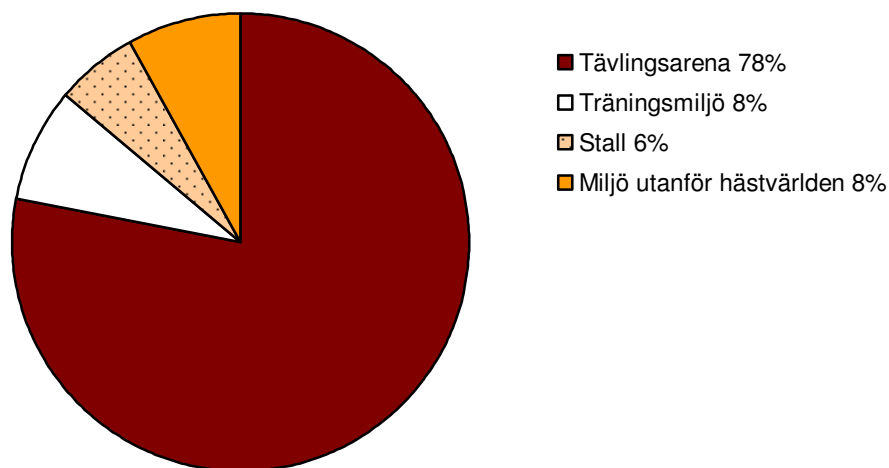
n-tal =271

I ovanstående cirkeldiagram kan vi utläsa att den stora majoriteten av de arenor eller sammanhang man rapporterar från i artiklarnas texter är tävlingsarenor. Vi kan även utläsa att rapporteringar från träningsmiljö, stall och miljö utanför hästvärlden sällan

⁷⁴ Wallin, Ulf (2000), s.33.

förekommer i ridsportsammanhang. Detta avspeglar sig även i bildvalet. Som nedanstående cirkeldiagram visar innehåller även majoriteten av ridsportartiklarnas bilder rapporter från främst tävlingsarenor. Rapporteringar från träningsmiljö, stall eller miljö utanför hästvärlden förekommer sällan i bilderna – men det är aningen vanligare att rapportera från dessa arenor i bild än vad det är i text.

Figur 15. Arenor/sammanhang som det rapporteras ifrån i bilderna (procent)

n-tal =125

När det gäller rapporteringsarenor är det alltså tävlingsarenor som starkt dominerar i alla undersökta tidningar både gällande text och bild. I DN, Sydsvenskan, NT och VK är över 90 procent av artiklarna rapporter från tävlingsarenor. I GP och Aftonbladet dominerar även tävlingsarenorna, men i lite mindre utsträckning än de andra tidningarna då 84 procent av GP:s artiklar och 75 procent av Aftonbladets rapporteringar kommer från tävlingar. Gällande rapportering från träningsmiljö är detta ganska ovanligt förekommande. Aftonbladet är den tidning som rapporterar mest från träningsmiljö med 8 procent. I dessa fall är det träningsmiljö med inriktning elit det handlar om. DN är den enda tidning som inte rapporterade från träningsarenor i text överhuvudtaget.

Det är mycket sällan som tidningarna rapporterar från stallen. I Sydsvenskan och NT var endast 1-2 procent rapporteringar från stall, medan det i DN och VK inte rapporterades från stallen överhuvudtaget. GP utmärker sig här något från de resterande tidningarna då ändå 6 procent av deras artiklar var rapporter från stallmiljö. Att rapportera från arenor utanför hästvärlden tycks också vara ganska ovanligt hos tidningarna. Här utmärker sig dock Aftonbladet som rapporterade från miljöer utanför hästvärlden med hela 17 procent. Förklaringen ligger nog i att Aftonbladet fokuserade betydligt mer på de kvinnliga idrottsstjärnornas privatliv än vad de övriga tidningarna gjorde. Aftonbladet innehöll till exempel reportage med de avslöjande rubrikerna *"Modehoppet – här sadlar Malin Baryard-Johnsson om"* eller *"Ptro, hopp och kärlek"*.

När det gäller rapporteringsarenor i bild är det även här tävlingsarenor som starkt dominerar genom alla undersökta tidningar. Norrköpings Tidningar kan vi dock lyfta fram som den tidning som rapporterar mest från träningsarenor i bildmaterialet. Hela 15 procent av NT:s bildrapportering är från träningsarenor, jämfört med DN

som inte rapporterade från träningsarenor i bild överhuvudtaget. I GP, Sydsvenskan och NT förekommer rapporteringar från stallarenor i artikelbilderna, till skillnad från DN och VK som inte rapporterar från stallarenor överhuvudtaget. Aftonbladet utmärker sig även här när det gäller miljöer utanför hästvärlden, hela 17 procent av Aftonbladets bilder var rapporteringar från miljöer utanför hästvärlden.

Sammanfattning

Sammanfattningsvis är det en relativt snäv definition av sport som framställas i tidningarnas ridsportrapportering. Tidningarna innehåller nästan enbart rapporteringar från elittävlingar och elitsammanhang och det är nästan enbart vuxna som figurerar i artiklarna. Elitidrotten och ryttarstjärnorna dominerar både i artiklarnas texter och i bilder. Ett undantag är dock lokaltidningarna Västerbottens-Kuriren och Norrköpings Tidningar som rapporterar aningen mer om ungdomsidrott. Detta kan dock förklaras med att lokaltidningarna innehåller fler rapporter från lokala tävlingar.

Andersson lyfte i sin studie fram hur ämnen som hälsa, motion samt barn och vuxnas träning marginaliseras på tidningarnas sportsidor.⁷⁵ Dessa slutsatser tycks vår genomförda undersökning nu stödja. Alla våra undersökta tidningar utelämnar vardagsperspektivet för att istället fokusera på tävlings- och elitidrott i sin ridsportrapportering.

Enligt Djerf-Pierres resonemang kan, som vi tidigare nämnt, journalistik som inriktar sig på offentlighet/elitnivå förknippas med maskulinitet.⁷⁶ En eventuell förklaring till tidningarnas stora fokus på elittävlingar och tävlingsdefinitionen när det gäller sport – skulle således kunna vara den manliga norm som gör sig gällande inom sporten, inom journalistiken och inom sportjournalistiken. Att motions-, ungdoms- och hälsoperspektivet utelämnas på tidningarnas sportsidor kanske då har sin förklaring i att dessa definitioner, som Larsson också framhåller, historiskt sett har förknippats med femininitet.⁷⁷

---

⁷⁵ Andersson, Ulrika (2003).

⁷⁶ Djerf-Pierre, Monika (2003).

⁷⁷ Larsson, Håkan (2005).

5:4 Vilken genuslogik framträder i rapporteringen av ridsport? – en sammanfattande diskussion

Vi har nu med våra undersökningsresultat besvarat tre av uppsatsens frågeställningar. I följande kapitel vill vi koppla samman dessa resultat med tidigare teordiskussion för att mer ingående kunna analysera vad vi i vår undersökning har kommit fram till. Uppsatsens syfte var att studera bevakningen av ridsport i svensk dagspress, ur ett genusperspektiv. Här ämnar vi nu applicera genusperspektivet på våra undersökningsresultat och diskutera vilken genuslogik som framträder i rapporteringen av ridsport.

Våra undersökningsresultat visar att ridsport marginaliseras i de undersökta tidningsmedierna under året 2007. Ridsporten är den sport som har störst andel aktiva kvinnor och kommer sjua när det gäller det totala antalet aktiva idrottsutövare – ändå rapporterar tidningarna ytterst lite om ridsporten. Marginaliseringen gäller dels andelen utrymme i tidningarna, och dels olika uppmärksamhetsmått. Ridsport förekommer till exempel sällan på tidningarnas framsidor och ridsportartiklarna består i regel av små notiser som saknar foton eller bilder. En möjlig förklaring till ridsportens marginalisering kan vara att det är en genuslogik som här gör sig gällande. Omfattande tidigare forskning om sport, journalistik samt sportjournalistik lyfter fram hur kvinnor och typiska kvinnosporter har marginaliserats i medierna genom historien. Även forskning genomförd under senare år framhåller samma resultat. Jarlbro⁷⁸ och Koivula⁷⁹ visar till exempel hur kvinnorna är frånvarande i TV-sportens sändningar, Andersson⁸⁰ framhåller frånvaron av damsport i tre undersökta lokaltidningar och tidigare genomförda uppsatser på JMG⁸¹ visar hur sporten i media är mansdominerad.

Ett annat sätt som ridsporten marginaliseras på är att tidningarna – när det väl skrivs om sporten – nästan enbart fokuserar på tävlingsresultat och rapporter från elitävlingar. Ridsporten kan ju förutom tävlingsidrott även lyftas fram som en folksport, en motionsform och ett yrke. Men dessa perspektiv på idrotten presenteras sällan i tidningarna. Istället är det spelservicen som har ökat mest på sportsidorna under de senaste trettio åren, framhåller Wallin. Han visar också i sin undersökning hur sportsidorna allt mer handlar om elitidrott och elitidrottare.⁸² Även våra undersökningsresultat visar hur tidningarnas ridsportrapportering här lägger stort fokus. Vardagsperspektivet med artiklar om ridsport som fritidsaktivitet eller motionssport utelämnas. I början av uppsatsen diskuterade vi hur sportsidornas stora fokus på elitidrott och tävlingssport skulle kunna ha sitt ursprung i den maskulina hegemonin, något som Wickman framhåller⁸³. Vi lyfter i uppsatsen även fram forskning som påtalar hur de marginaliserade perspektiven kan sägas tillhöra den typisk "kvinnliga" definitionen av sport – sport sett ur ett vardagsperspektiv istället för ett tävlingsperspektiv. Att sportsidorna innehåller en snäv sportdefinition där rapporter från elitnivå dominerar på bekostnad av rapporter från vardagsnivå skulle således kunna lyftas fram som ytterligare en genuslogik som framträder.

Ytterligare ett perspektiv som vår undersökning har kommit fram till saknas på tidningarnas sportsidor är ungdomsperspektivet på ridsporten. Artiklar där barn och

---

⁷⁸ Jarlbro, Gunilla (2006)

⁷⁹ Koivula, Nathalie (1999)

⁸⁰ Andersson, Ulrika (2003)

⁸¹ B-uppsatser vid JMG: *Lilla sportspegeln – ett jämlikt program?* (Ht2004) och *Sporten i GP – kvinnornas hinderlopp* (Vt2005)

⁸² Wallin, Ulf (2000), s.32f

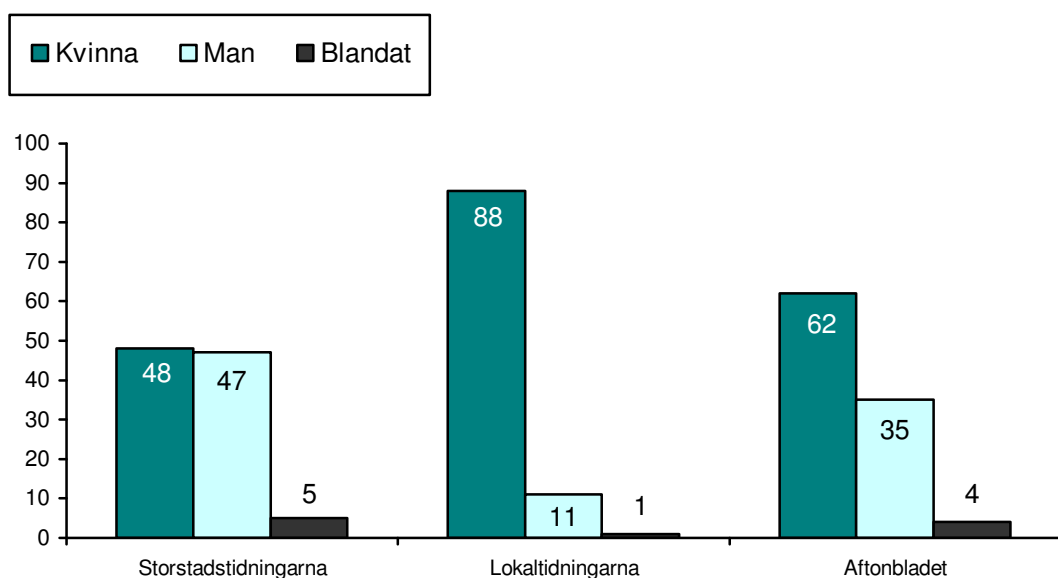
⁸³ Wickman, Jan (2006)

unga får agera huvudroll förekommer väldigt sällan och det är enligt vår undersökning nästan bara lokaltidningarna som presenterar tävlingsresultat från ungdomsidrotten. Ändå är ridsport Sveriges andra största idrott bland tjejer 13-20 år.⁸⁴ Vår undersökning skulle nu kunna framhålla hur dessa tjejer blir "dubbelt" marginaliserade av tidningsmedierna. Tidigare forskning framhåller ju hur sportsidorna dels utesluter de typiska "kvinnoporterna", dels utesluter ungdomsperspektivet på idrott.⁸⁵ Våra undersökningsresultat visar att de yngre ridsporttjejerna inte får plats på sportsidorna och att journalistiken inte heller tycks intressera sig för dessa tjejers tävlingsprestationer eller vad de till exempel gör på sin fritid i stallet. Det här kan nu lyftas fram som ytterligare en genuslogik som har visat sig i rapporteringen om ridsport.

Vår undersökning har visat vissa skillnader mellan de olika tidningarna när det gäller marginaliseringen av ridsporten. Lokaltidningarna innehåller till skillnad från storstadstidningarna och Aftonbladet aningen mer motionsidrott och även ungdomsidrott. Men som tidigare nämnts består dessa rapporteringar till största del av tävlingsrapporter från lokala ridsportstävlingar.

När det gäller könsfördelningen i den bild som de olika tidningarna presenterar av ridsporten lyfte vi också fram en stor skillnad mellan just storstadspressen och lokalpressen. I storstadstidningarna var huvudaktörerna i texterna om ridsport hälften kvinnor hälften män, medan lokaltidningarna bättre "speglar verkligheten" och har en större andel kvinnor som huvudaktörer i texterna.

Figur 16. Kön på huvudaktör i text fördelat på storstads- lokal- och kvällstidning (procent)

n-tal=348

I början av uppsatsen gjorde vi ett antagande om att män som utövar ridsport skulle få större plats än kvinnor på tidningarnas sportsidor. Större plats i den meningen att större andel män skulle figurera i mediebevakningen än den andel som engagerar sig inom ridsporten i verkligheten. Detta visade sig också, som ovanstående diagram

⁸⁴ Svenska Ridsportförbundet – www.ridsport.se (2008-11-11)

⁸⁵ Till exempel Wickman, Jan (2006), Wallin, Ulf (2000), Andersson, Ulrika (2003)

visar, vara fallet i storstadstidningarna och Aftonbladet. Lokaltidningarna ger dock en "rättvisare" bild där ungefär lika stor andel män och kvinnor som faktiskt engagerar sig inom sporten också ges plats i tidningarnas rapportering och sportsidor.

Ytterligare ett intressant resultat som är relevant att lyfta fram i uppsatsens sammanfattande diskussion är att vi under analysens gång tycker oss ha sett hur till exempel trav och travresultat, som egentligen också är hästsporter, fyller sportsidorna i våra undersökta tidningar. Ur ett genusperspektiv är det anmärkningsvärt att hästsporter som har högre andel engagerade män, tillskillnad från discipliner inom ridsporten, tycks få så mycket mer utrymme i tidningarna. I en fortsatt undersökningsfördjupning skulle det således vara mycket intressant att jämföra mediebilderna av olika hästsporter.

Det hade också varit intressant att gå vidare med denna undersökning och studera ridsportrapporteringen i tidningarna med en kvalitativ metod. Med en kvalitativ analys av ridsportartiklarna hade vi ju istället kunnat gå djupare och bättre besvara frågan *hur* och *på vilket sätt* ridsport egentligen framställs i tidningarna. En sådan undersökning skulle till exempel ha gett oss möjlighet att titta närmre på ett antal typartiklar som framkommit under den kvantitativa undersökningens gång. Tidningarnas vanligaste förekommande artikel när det gäller ridsport har ju i vår undersökning visat sig vara en liten notis eller artikel, som storleksmässigt är mindre än en fjärdedels sida och där innehållet främst handlat om tävlingsresultat på elitnivå. Men hur framställs ridsporten i de längre ridsportartiklarna? Finns det en skillnad i framställningen av kvinnor respektive män i det längre redaktionella ridsportsmaterialet?

Vi skulle i denna diskussion om fortsatt forskningsfördjupning även vilja passa på att ta upp två ytterligare resultat som vi tidigare inte nämnt i uppsatsen. Vi tycker nämligen att vi under vår undersöknings gång har funnit ytterligare genuslogiker. Bland annat har vi anat vissa skillnader i artiklarnas rubriksättning då artiklarna handlat om kvinnor respektive män. När kvinnor är huvudaktörer i artiklarna är det inte ovanligt att ryttarens förnamn förekommer i rubriken, som i exemplet: "*Helena besviken efter sen rivning*" (en artikel om hoppryttaren Helena Lundbäck). Detta tycks endast gälla då artikelns huvudaktör är just kvinna. När män är huvudaktörer i artiklarna blir rubriksättningen nämligen en annan. Herrarna omnämns med enbart efternamn eller med både för och efternamn i rubrikerna. Dressyryttaren Jan Brink omnämns till exempel konstant som "Brink" i rubrikerna, medan Malin Baryard-Johnsson och Helena Lundbäck ofta tituleras "Malin" och "Helena". Rubriker som "*Brink bäst trots miss*" och "*Snygg uppvisning av Brink och Briar*" är exempel på detta. Enligt Jarlbro är det vanligt förekommande att kvinnor bara omnämns med förnamn i sportsammanhang, medan män omnämns med både för- och efternamn och inte sällan även med titel. Amerikansk forskning visar, framhåller Jarlbro, att smeknamn och förnamn på kvinnor i medierna är ytterligare ett sätt att trivialisera och marginalisera kvinnliga idrottsutövare – att helt enkelt inte ta kvinnors sportprestationer på allvar.⁸⁶

Vi tycker oss även ha lagt märke till att kvinnorna inte framställs i lika positiv bemärkelse i majoriteten av ridsportrubrikerna. Då kvinnliga ryttare når framgång i större tävlingar ser rubrikerna ofta ut som exempelvis: "*Malins och Flippans lyckade helg i London*", "*Baryard över hindret*" eller "*Helena felfri på Madick*". Rubrikerna tycks dock plötsligt bli mer "positivt laddade" när manliga ryttare placerar sig i liknande tävlingar: "*Brink bäst trots miss*", "*Brink och Briar fortsätter imponera stort*" eller

---

⁸⁶ Jarlbro, Gunilla (2006), s. 85f

"Zetterman tog historisk hoppseger i Holland". Att genom en kvalitativ undersökning studera liknande skillnader i framställningen av könen, anser vi således skulle vara en intressant fortsatt fördjupning av vår genomförda undersökning. Det hade också varit spännande att intervjua sportjournalisterna på de olika tidningsredaktionerna, för att höra hur de tänker kring sportrapporteringen sett ur ett genusvetenskapligt perspektiv.

6 Slutsatser

Syftet med vår analys var att ur ett genusperspektiv studera ridsportens utrymme och framställning i svensk dagspress. Utifrån våra undersökningsresultat har vi konstaterat att ridsport marginaliseras i alla undersökta dagstidningar. Dessa resultat är intressanta och högst relevanta för Svenska Ridsportförbundet. Marginaliseringen och den uteblivna mediebilden av ridsport kan nämligen påverka ridsportens status i övriga samhället. Medierna och mediebilderna har kommit att få en allt mer betydande roll i samhället och problematiskt nog kan mediebilden av ridsporten direkt påverka vilka som faktiskt söker sig till sporten. Både vad gäller intresserade idrottsutövare och möjliga sponsorer.

Vi har i undersökningen försökt att lyfta fram en möjlig förklaring till ridsportens marginalisering. Bland annat har vi visat att ridsport kan definieras som en typisk "tjejsport". Ridsporten har en stor andel kvinnor som utövare och tidigare forskning har visat att människor uppfattar ridsporten som en "feminin sport". Samtidigt har vi lyft fram hur sporten och journalistiken innehåller en manlig hegemoni, där det som betraktas som "manligt" historiskt sett har prioriterats och värderats högre. Ett led i denna manliga hegemoni är att sporten som specialgren inom journalistiken har tillåtits att ta stor plats, både gällande utrymmet i tidningarna samt på tidningarnas redaktioner. Även de sporter som utövas av män och de sporter som tillhör mäns intressesfär har här fått dominera. Omfattande forskning har visat hur kvinnor och typiska kvinnosporter således på olika sätt särbehandlas inom sportjournalistiken. Vår genomförda undersökning visade sig stödja denna maktordningsteori. I tidningarna, precis som i övriga samhället, tycks ett isärhållande ske där det som betraktas som "kvinnligt" och "manligt" hålls isär genom att de behandlas olika. En genuslogik kan alltså möjligen förklara varför ridsport inte oftare uppmärksammas i våra undersökta tidningar.

Vårt undersökningsmaterial bestod av storstadstidningarna Dagens Nyheter, Göteborgs-Posten och Sydsvenska Dagbladet som tillsammans har stor geografisk spridning och som når ett stort antal läsare. Dessutom hade vi två lokaltidningar, Norrköpings Tidningar och Västerbottens-Kuriren samt en kvällstidning Aftonbladet representerade i undersökningen. I kombination med teori och tidigare forskning menar vi nu att undersökningsresultaten baserade på ovanstående material möjligtvis även kan säga något mer generellt om ridsportsbevakningen.

Vår genomförda analys visade att ridsporten förbigås i de tidningar vi undersökte. Svenska Ridsportförbundet och vår uppdragsgivare *Häst & Ryttare* hade en hypotes redan innan vi började vår undersökning om att ridsporten inte får plats i sportjournalistiken just eftersom sporten till största del utövas av unga kvinnor. Denna hypotes kan vi nu konstatera möjligtvis har visat sig stämma.

Referenser

Litteratur

- Andersson, Ulrika (2003) "Sportens olika sidor: männens och de manliga sporternas revir" i *Publicistiska bokslut, del 2: arbetsrapport 19*. Göteborgs universitet.
- Djerf-Pierre, Monika (2003) "Journalistikens kön. Fältets struktur och logik under 1900-talet" i *Kvinnovetenskaplig tidskrift 2.03*. Göteborgs universitet: Institutionen för genusvetenskap.
- Edström, Maria (2007) "Journalisters arbete och utbildning - omstrukturering pågår" s. 55-66 i Asp, Kent *Den svenska journalistkåren*. Göteborgs universitet: Institutionen för journalistik och masskommunikation (JMG).
- Esaiasson, Peter mfl (2004). *Metodpraktikan*. Stockholm: Norstedts Juridik AB.
- Greiff, Mats & Hedenborg, Susanna (2007). *I Sulky och sadel: trav- och galoppsportens 1900-tals historia*. Carlsson bokförlag AB.
- Hedlin, Maria. (2006). *Jämställdhet – en del av skolans värdegrund*. Stockholm: Liber.
- Hirdman, Yvonne (2001). *Genus – om det stabila föränderliga former*. Malmö: Liber.
- Hirdman, Yvonne (2004) "Genussystemet – reflexioner kring kvinnors sociala underordning" i Carlsson-Wetterberg, Christina och Jansdotter, Anna (red.) *Genushistoria. En historiografisk exposé*. Lund: Studentlitteratur.
- Jarlbro, Gunilla (2006). *Medier, genus och makt*. Danmark: Studentlitteratur.
- Karmebäck, Ylva, Sjölin Sofia, Brenner, Louise (2005). *Sporten i GP – kvinnornas hinderlopp. En kvantitativ innehållsanalys av kvinnoidrotten i Göteborgs-Posten mellan åren 1965 till 2005 ur ett genusperspektiv*. B-uppsats vid Göteborgs universitet: Institutionen för journalistik och masskommunikation (JMG).
- Kleberg, Madeleine (2006). *Genusperspektiv på medie- och kommunikationsvetenskap*. Kalmar: Leander grafiska AB.
- Koivula, Nathalie (1999). *Gender in sport*. Stockholms universitet, Psykologiska institutionen.
- Larsson, Håkan (2005) "Idrottens genus. En forskningsgenomgång" i *Kvinnovetenskaplig tidskrift 1.05*. Göteborgs universitet: Institutionen för genusvetenskap.
- Löfgren-Nilsson, Monica (2007) "Journalistiken – ett könsmärkt fält?" i Asp, Kent *Den svenska journalistkåren*. Göteborgs universitet: Institutionen för journalistik och masskommunikation (JMG).
- Nordlöw, Josefin, Hjärne, Josefin, Karlsson, Helén (2004). *Lilla sportspegeln – ett jämlikt program? En kvantitativ innehållsanalys av Lilla Sportspegeln ur ett genusperspektiv*. B-uppsats vid Göteborgs universitet: Institutionen för journalistik och masskommunikation (JMG).
- Wallin, Ulf (2000) "Sporten i spalterna 1895-1995" i Carlsson, Ulla *Nordicom Information 1*. Göteborg: Nordicom, Göteborgs universitet.
- Wickman, Jan (2006). *Kön och sport i nordiska massmedier och ungdomars praktiker. En forskningsöversikt och en bibliografi*. Oslo: Nordisk institut for kvinde- og kønsforskning.
- Östbye, Helge mfl (2008). *Metodbok för medievetenskap*. Malmö: Liber AB.

Webben

www.rf.se Riksidrottsförbundets hemsida (2008). Information hämtad under rubriken "Statistik" (2008-11-11).

www.ridsport.se Svenska Ridsportförbundets hemsida (2008-11-11)

www.tu.se Tidningsutgivarnas hemsida (2009). Information hämtad under rubriken "Om tidningar" och "Marknad, annons, upplaga" (2009-01-05)

www.atg.se Svenska spel, trav- och galoppsport (2008-11-11)

Mailkontakt

Utbildningsansvarig, Svensk galopp, Helena Gärtner (2008-12-17)

Kodschema

Variabel	Label	Value
V1	Datum	Fyrsiffrigt
V2	Tidning	1=Dagens Nyheter 2=Göteborgs-Posten 3=Sydsvenska Dagbladet 4=Norrköpings Tidningar 5=Västerbottens-Kuriren 6=Aftonbladet
V3	Rubrik	Text
V4	Veckodag	1=Måndag 2=Tisdag 3=Onsdag 4=Torsdag 5=Fredag 6=Lördag 7=Söndag
V5	Inriktning, ridsport	0=Framträder ej 1=Hoppning 2=Dressyr 3=Fälttävlan 4=Körning 5=Western 6=Voltige 7=Distansritt 8=Ridskoleverksamhet 9= Ridsport, generellt

UPPMÄRKSAMHETSMÅTT

Svarar på frågeställning 1: Hur stor uppmärksamhet får ridsporten?

V6	Antal sportsidor	Siffra
V7	Artikel, storlek	1=Liten artikel/notis (1/4 sida eller mindre) 2=Mellan artikel (större än 1/4 sida - 1/2 sida) 3=Stor artikel (större än 1/2 sida – 1/1 sida) 4=Mer än en hel sida

I artikelstorlek ingår rubrik, ingress, bild och bildtext.

V8	Artikel, placering	1=Förstasida 2=Endast sportsida
----	--------------------	------------------------------------

Som förstasida räknas framsidan på alla tidningens delar.

V9	Bild, antal	Siffra
----	-------------	--------

V10	Bild, fotograf	0=Framträder ej 1=Egen fotograf 2=Inköpt bild, bildbyrå
V11	Text, skribent	0=Framträder ej 1=Egen journalist 2=Inköpt text, nyhetsbyrå

INNEHÅLLSMÅTT

Svarar på frågeställning 2:a: Vilken könsmärkning ges ridsporten?

V12	Kön, skribent	0=Framträder ej 1=Kvinna 2=Man 3=Blandat
V13	Kön, huvudaktör i text	0=Framträder ej 1=Kvinna 2=Man 3=Blandat

*Med **huvudaktör i text** räknas den som omnämns/citeras flesta gånger i artikeln. Om flera framträder lika mycket räknas den som kommer först.*

V14	Kön, huvudaktör i bild	0=Framträder ej 1=Kvinna 2=Man 3=Blandat
-----	------------------------	---

*Som **huvudaktör i bild** räknas den som framträder mest, är i förgrund i bild eller finns med på den största bilden. Om flera bilder är lika stora räknas den som är placerad högst upp till vänster.*

Svarar på frågeställning 2:b: Vilka föreställningar om idrott och sport framträder i rapporteringen?

V15	Ålder, huvudaktör i text	0=Framträder ej 1=Barn och ungdom (0-19 år) 2=Vuxna (20 år och uppåt) 3= Blandat
-----	--------------------------	---

*Om **huvudaktörens ålder** inte nämns i texten så gör vi en uppskattning utifrån vad artikeln i övrigt handlar om. Om barn- och ungdomsidrott inte omnämns i texten utgår vi ifrån att huvudaktören är vuxen.*

V16	Ålder, huvudaktör i bild	0=Framträder ej 1=Barn och ungdom (0-19 år) 2=Vuxna (20 år och uppåt) 3=Blandat
V17	Idrottsinriktning, i text	0=Framträder ej 1=Elitidrott 2=Motionsidrott 3=Ungdomsidrott

*Med **elitidrott** menar vi tävlande i världscupen och liknande. Handlar texten om "ryttarkändisar" definieras det som elitidrott. **Motionsidrott** definierar vi som allt som inte rör elit- eller ungdomsidrott. **Ungdomsidrott** definierar vi som ridning som utövas av personer under 20 år.*

V18	Innehåll, text	0=Framträder ej 1=Tävlingsresultat, elit 2=Träningsrapport, elit 3=Tävlingsresultat, lokalt 4=Ridning som motionsidrott 5=Fakta om den aktiva ryttaren/hästen 6=Personfakta/privatliv 7=Organisation/ekonomi 8=Skandaler (personliga sådana, dopning, avstängning etc.)
V19	Arenor/vilka sammanhang rapporterar man ifrån, i text	0=Framträder ej 1=Tävlingsarena 2=Träningsmiljö 3=Stall 4=Miljö utanför hästvärlden, kontor etc.
V20	Arenor/vilka sammanhang rapporterar man ifrån, i bild	0=Bild förekommer ej 1=Tävlingsarena 2=Träningsmiljö 3=Stall 4=Miljö utanför hästvärlden, kontor etc.
V21	Roll, huvudaktör i text	0=Framträder ej 1=Ryttare 2=Tränare 3=Lagledare 4=Ridlärare 5=Politiker 6=Organisationsrepresentant /Ridsportförbundet 7=Förälder 8=Hästägare 9=Endast häst

V22	Roll, huvudaktör i bild	0=Framträder ej 1=Ryttare 2=Tränare 3=Lagledare 4=Ridlärare 5=Politiker 6=Organisationsrepresentant /Ridsportförbundet 7=Förälder 8=Hästägare 9=Endast häst
V23	Övriga aktörer omnämnda i text: Ryttare	1=Ja 2=Nej
V24	Övriga aktörer omnämnda i text: Tränare	1=Ja 2=Nej
V25	Övriga aktörer omnämnda i text: Förbundskapten	1=Ja 2=Nej
V26	Övriga aktörer omnämnda i text: Ridlärare	1=Ja 2=Nej
V27	Övriga aktörer omnämnda i text: Politiker	1=Ja 2=Nej
V28	Övriga aktörer omnämnda i text: Organisationsrepresentant	1=Ja 2=Nej
V29	Övriga aktörer omnämnda i text: Förälder	1=Ja 2=Nej
V30	Övriga aktörer omnämnda i text: Hästägare	1=Ja 2=Nej
V31	Övriga aktörer omnämnda i text: Svenska Ridsportförbundet	1=Ja 2=Nej

Kodningsdatum

Januari

Måndag	1	22
Tisdag	9	16
Onsdag	3	24
Torsdag	11	18
Fredag	5	26
Lördag	13	20
Söndag	7	28

Februari

Måndag	26	19
Tisdag	6	13
Onsdag	28	21
Torsdag	8	15
Fredag	2	23
Lördag	3	24
Söndag	11	18

Mars

Måndag	26	19
Tisdag	6	13
Onsdag	28	21
Torsdag	8	15
Fredag	2	23
Lördag	10	17
Söndag	4	25

April

Måndag	30	16
Tisdag	3	10
Onsdag	25	18
Torsdag	5	12
Fredag	27	20
Lördag	7	14
Söndag	1	22

Maj

Måndag	28	21
Tisdag	8	15
Onsdag	2	23
Torsdag	10	17
Fredag	4	25
Lördag	12	19
Söndag	6	27

Juni

Måndag	25	18
Tisdag	5	12
Onsdag	27	20
Torsdag	7	14
Fredag	1	22
Lördag	9	16
Söndag	3	24

Juli

Måndag	2	23
Tisdag	10	17
Onsdag	4	25
Torsdag	12	19
Fredag	6	27
Lördag	14	21
Söndag	8	29

Augusti

Måndag	27	20
Tisdag	7	14
Onsdag	1	22
Torsdag	9	16
Fredag	3	24
Lördag	11	18
Söndag	5	26

September

Måndag	24	17
Tisdag	4	11
Onsdag	26	19
Torsdag	6	13
Fredag	28	21
Lördag	8	15
Söndag	2	23

Oktober

Måndag	1	22
Tisdag	9	16
Onsdag	3	24
Torsdag	11	18
Fredag	5	26
Lördag	13	20
Söndag	7	28

November

Måndag	26	19
Tisdag	6	13
Onsdag	28	21
Torsdag	8	15
Fredag	2	23
Lördag	10	17
Söndag	4	25

December

Måndag	3	24
Tisdag	11	18
Onsdag	26	19
Torsdag	6	13
Fredag	28	21
Lördag	8	15
Söndag	2	23

Tabellbilaga

Obs! Vissa tabeller summerar ej till 100 procent på grund av avrundning.

Tabell 1. Antal undersökta tidningar och sportsidor samt antal funna och kodade ridsportsartiklar (antal)

	DN	GP	Sydsvenskan	NT	VK	AB	Totalt
Antal tidningar	165	166	165	141	141	168	946
Antal sportsidor	1452	1892	1386	1480	1311	4049	11570
Antal artiklar	34	63	53	138	42	26	356

Tabell 2. Andelen ridsport i respektive tidning (antal och procent)

	DN	GP	Sydsvenskan	NT	VK	AB	Totalt
Antal artiklar	34	63	53	138	42	26	356
<i>Varav i procent:</i>							
Andel ridsport	1 %	1,2 %	1,5 %	2,9 %	0,9 %	0,3 %	1,1 %

Tabell 3. Storleken på de funna ridsportartiklarna (procent)

	DN	GP	Sydsvenskan	NT	VK	AB	Totalt
Antal artiklar	34	63	53	138	42	26	356
<i>Varav i procent:</i>							
Notis	47	68	59	76	64	46	66
Mellanartikel	21	10	15	14	31	15	16
Stor artikel	32	16	21	5	5	35	14
Mer än en hel sida	-	6	6	5	-	4	4
Summa procent	100	100	101	100	100	99	100

Tabell 4. Andelen förstasidor där ridsport förekommer (procent)

	DN	GP	Sydsvenskan	NT	VK	AB	Totalt
Förstasidor	3	7	2	9	-	1	22
<i>Varav i procent:</i>							
Förstasida	1,8	4,2	1,2	6,4	-	0,6	2,3

Tabell 5. Andelen inköpta och egenskrivna artiklar (procent)

	DN	GP	Sydsvenskan	NT	VK	AB	Totalt
Antal artiklar	34	63	53	138	42	26	356
<i>Varav i procent:</i>							
Egenskrivna artiklar	91	57	43	47	88	69	59
Inköpta artiklar	9	29	49	9	7	31	20
Notiser utan journalist-hänvisning	-	14	8	44	5	-	21
Summa procent	100	100	100	100	100	100	100

Tabell 6. Andelen rapporter om olika ridsportinriktningar (procent)

	DN	GP	Sydsvenskan	NT	VK	AB	Totalt
Antal artiklar	31	62	53	134	39	26	345
<i>Varav i procent:</i>							
Hoppning	58	66	51	70	61	77	65
Dressyr	26	21	40	20	23	15	24
Fälttävlan	16	5	8	3	3	-	5
Körning	-	2	-	-	8	-	1
Western	-	-	-	-	3	-	0
Voltige	-	-	-	1	-	-	0
Gymkhana	-	-	-	-	-	-	-
Distansritt	-	-	-	-	-	-	-
Ridskoleverksamhet	-	-	-	3	-	-	1
Ridsport generellt	-	7	2	3	3	8	4
Summa procent	100	101	101	100	101	100	100

Tabell 7. Kön på ridsportartiklarnas skribenter (procent)

	DN	GP	Sydsvenskan	NT	VK	AB	Totalt
Antal artiklar	31	37	28	68	36	18	218
<i>Varav i procent:</i>							
Kvinna	97	87	-	10	89	22	48
Man	3	14	100	90	11	67	51
Blandat	-	-	-	-	-	11	1
Summa procent	100	101	100	100	100	100	100

Tabell 8. Kön på huvudaktör i texterna (procent)

	DN	GP	Sydsvenskan	NT	VK	AB	Totalt
Antal artiklar	34	62	53	133	40	26	348
<i>Varav i procent:</i>							
Kvinna	59	45	43	89	85	62	69
Man	38	45	55	11	13	35	28
Blandat	3	10	2	1	3	4	3
Summa procent	100	100	100	101	101	101	100

Tabell 9. Kön på huvudaktör i bilderna (procent)

	DN	GP	Sydsvenskan	NT	VK	AB	Totalt
Antal artiklar	16	32	26	51	21	23	169
<i>Varav i procent:</i>							
Kvinna	44	53	54	78	81	44	62
Man	50	44	42	22	19	48	35
Blandat	6	3	4	-	-	9	3
Summa procent	100	100	100	100	100	101	100

Tabell 10. Innehåll i artiklarna (procent)

	DN	GP	Sydsvenskan	NT	VK	AB	Totalt
Antal artiklar	33	63	53	137	42	26	354
<i>Varav i procent:</i>							
Tävlings- och träningsrapport, elit	79	76	74	47	12	73	57
Tävlingsresultat, lokalt	-	3	-	37	67	-	23
Ridning som motionsidrott	-	-	-	3	2	-	1
Fakta om den aktiva ryttaren/hästen	-	8	13	5	2	8	6
Personfakta/Privatliv	-	-	2	1	-	8	1
Organisation/Ekonomi	3	6	2	4	5	-	4
Skandaler (personliga sådana, dopning, avstängning, olyckor etc.)	18	6	9	3	12	12	8
Summa	100	99	100	100	100	101	100

Tabell 11. Ålder på huvudaktör i texterna och bilderna (procent)

	DN	GP	Sydsvensk an	NT	VK	AB	Totalt
Huvudaktör, text							
Antal artiklar	34	63	53	131	35	26	342
<i>Varav i procent:</i>							
Barn/ungdom	6	6	4	27	40	-	17
Vuxna	94	92	96	73	57	100	83
Blandat	-	2	-	1	3	-	1
Summa procent	100	100	100	101	100	100	101
Huvudaktör, bild							
Antal artiklar	17	32	26	52	19	23	169
<i>Varav, i procent:</i>							
Barn/ungdom	6	9	-	19	47	4	14
Vuxna	94	91	100	81	53	96	86
Blandat	-	-	-	-	-	-	-
Summa procent	100	100	100	100	100	100	100

Tabell 12. Roll, huvudaktör i texterna (procent)

	DN	GP	Sydsvenskan	NT	VK	AB	Totalt
Antal artiklar	34	63	53	135	40	25	350
<i>Varav i procent:</i>							
Ryttare	71	78	83	92	93	92	86
Tränare	-	-	-	-	1	-	0
Förbundskapten	18	16	13	3	-	8	8
Ridlärare	-	-	-	-	-	-	-
Politiker	-	-	-	-	-	-	-
Organisation/ Ridsportförbund	12	6	4	4	5	-	5
Förälder	-	-	-	1	-	-	0
Hästägare/uppfödare	-	-	-	-	-	-	-
Endast häst	-	-	-	-	-	-	-
Summa procent	101	100	100	100	99	100	99

Tabell 13. Roll, huvudaktör i bild (procent)

	DN	GP	Sydsvenskan	NT	VK	AB	Totalt
Antal artiklar	17	32	26	50	20	22	167
<i>Varav i procent:</i>							
Ryttare	88	91	96	96	95	96	94
Tränare	-	-	-	-	5	-	1
Förbundskapten	-	6	4	-	-	5	2
Ridlärare	-	-	-	-	-	-	-
Politiker	-	-	-	-	-	-	-
Organisation/ Ridsportförbund	12	3	-	4	-	-	3
Förälder	-	-	-	-	-	-	-
Hästägare/uppfödare	-	-	-	-	-	-	-
Endast häst	-	-	-	-	-	-	-
Summa procent	100	100	100	100	100	101	100

Tabell 14. Arenor/sammanhang som det rapporteras ifrån i texterna och bilderna (procent)

	DN	GP	Sydsvenskan	NT	VK	AB	Totalt
Arenor, text							
Antal artiklar	31	49	43	117	35	24	299
<i>Varav i procent:</i>							
Tävlingsarena	97	84	93	92	97	75	90
Träningsmiljö	0	4	5	5	3	8	4
Stall	0	6	2	1	0	0	2
Miljö utanför hästvärlden	3	6	0	3	0	17	4
Summa procent	100	100	100	101	100	100	100
Arenor, bild							
Antal artiklar	15	30	26	47	19	23	160
<i>Varav, i procent:</i>							
Tävlingsarena	93	77	81	68	95	74	78
Träningsmiljö	0	7	8	15	5	4	8
Stall	0	10	8	9	0	4	6
Miljö utanför hästvärlden	7	7	4	9	0	17	8
Summa procent	100	101	101	101	100	99	100

Tabell 15. Kön på huvudaktör i text fördelat på storstads- och lokaltidningar (procent)

	Storstadstidningarna	Lokaltidningarna	Aftonbladet
Antal artiklar	149	173	26
<i>Varav i procent:</i>			
Kvinna	48	88	62
Man	47	11	35
Blandat	5	1	4
Summa procent	100	100	101